

Голос України

№ 227 (2474) ■ П'ятниця, 8 грудня 2000 року ■ Ціна договірна

■ 1591 р. Під проводом Кишишфа Косинського почалося перше велике антифеодалне повстання на Україні.
■ 1868 р. У Львові засноване культурно-освітнє товариство «Просвіта».
■ 1907 р. Народився прозаїк Антон Хижняк. Відомий історичними романами «Данило Галицький», «Крізь століття».
■ 1991 р. Білорусія, Росія та Україна підписали угоду, що ліквідувала Радянський Союз як державу.

8 грудня

! У номер

Президенти мають намір зустрітись знову

22 грудня в Кремлі відбудеться зустріч президентів Росії та України — Володимира Путіна і Леоніда Кучми. Про це повідомив «Інтерфакс» із посиланням на «джерело в адміністрації глави РФ». За словами співрозмовника агентства, глави двох держав мають намір розглянути реалізацію домовленостей, досягнутих між ними в Сочі та Мінську.

Алюмінієвий лот продано за 101,5 мільйона доларів

ВАТ «Запорізький алюмінієвий комбінат» (ЗАЛК), який відтоді, як Фонд держмайна України оголосив тендер з продажу 68,1 відсотка його акцій, став найпопулярнішим лотом, продано ВАТ «Зовнішньоекономічна торговельна компанія «КрАЗ» (Кременчук) за більш як 101 мільйон доларів.

Тепер уже лишилися технічні формальності: надання впродовж 3 днів банківської гарантії про платоспроможність покупця і переведення відповідної суми на рахунок ФДМУ після укладення договору з купівлі-продажу.

Цей тендер, як холен другий, попри мало не детективний його перебіг, продемонстрував очевидну перевагу конкурсного продажу над іншими формами приватизації: хто платив більше, той і завоював музику.

(Закінчення на 3-й стор.).

! Передплата-2001

Спробував і виграв!

Цілий ящик смачного маргарину «Рухна», томатних соусів, аджикі, приправ ВАТ «Луцький завод промтоварів» (генеральний директор Василь Олександрович Рубчук) виграв мешканець Ковеля, міста залізничників, Іван Гурійович Сидорук. Він з першого дня виходу «Голосу України» почав читати і передплатувати, на його думку, «єдину правдиву газету в нашій державі». І хоча має невелику пенсію, постійно передплатує улюблене видання, яке часто читає разом з дружиною Марією Олександрівною. Іван Гурійович зробив уже передплату і на вес 2001 рік. Ветеран знову сподівається на виграв.

Роман ЖИХАРА.

Волинська область.

Підписано меморандум про газове співробітництво

Україна та Росія підписали Меморандум про врегулювання газових проблем. Про це вчора на засіданні уряду РФ повідомив Прем'єр-міністр Росії Михайло Касьянов після розмови з Прем'єр-міністром України Віктором Ющенком. За його словами, протягом 10 днів буде підготовлено проекти міжурядових угод, що регулюють питання погашення української заборгованості, а також постачання газу в Україну та транзиту до Західної Європи. Судячи з усього, підписання відбулося, як і обіцяв журналістам у Мінську Віктор Ющенко, що називається, «по факсу». Тоді ж на саміті СНД Президент Росії сказав: «По меморандуму залишилися технічні штрихи, решту — аж до формулювань — погоджено». 15 грудня Михайло Касьянов приїде з візитом до Києва. Найімовірніше, тоді й буде офіційно підтверджено факт підписання. А ось із цифрами українського боргу, нехай і корпоративного, складніше. До речі, їх у меморандумі немає. Коментуючи висловлювання російських ЗМІ про 2–3 млрд. доларів боргу, Ющенко наполягає на 1,4 млрд. плюс санкції.

! Парламентська хроніка

Ранкове й денне засідання 7 грудня

Третє читання проекту державного бюджету на 2001 рік нагадувало корабель, який у шторм пливе між рифами. Достатньо одного необережного руху, щоб посадити його на рифи або міліну. Перша така небезпека виникла під час розгляду 22 статті — про соціальні виплати «чорнобильцям». Фракція КПУ навіть заблокувала трибуну, вважаючи, що 76 млн. грн. недостатньо для реалізації соціального захисту потерпілих від аварії на ЧАЕС. Іван Плющ змушений був оголосити незаплановану перерву. Після цього народним депутатам вдалося дійти згоди. І робота над бюджетом тривала. Наступний риф — 37 стаття, яка визначає міжбюджетні відносини. Прем'єр-міністр Віктор Ющенко як перший крок до їх вдосконалення запропонував формувати місцеві бюджети через обласні державні адміністрації. Хоча більшість з цим погодилася, однак депутати, які обиралися в Криму, прагнули всі податки, що збираються на півострові, залишити в розпорядженні автономії. Проте їхня позиція не отримала підтримки сесійного залу. Врешті-решт вдалося знайти компроміс і проголосувати 37 статтю потрібною кількістю голосів.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

! Наміри

Погляд у наступне століття

У Миколаєві відбулися громадські слухання з Концепції територіального розвитку міста в наступному столітті. Її розробив Український державний інститут «Дніпроград». Депутатів міськради, представників партійних і громадських організацій, що взяли в них участь, очікували несподіванки. Серед них і така: через кілька десятиліть чисельність мешканців Миколаєва зросте до 570 тисяч. І це за того, що у місті мешкає близько півмільйона осіб.

(Закінчення на 3-й стор.).

! Ярмарки

Різдвяний сюрприз

Завбачливі запоріжці вже готуються до Нового року. У нагоді їм стане виставка-ярмарок «Сюрприз-2000», яка відкрилася у ПК «Дніпропесталь». Тут серед різноманітних виробів народного промислу і сувенірів, широкого асортименту модного одягу, взуття, шкіряних аксесуарів і косметики можна підібрати на свій смак новорічні подарунки рідним та знайомим.

■ Закарпатські митники затримали громадянина України, який, переганяючи придбаний у Словаччині комбайн, намагався ухилитися від повної сплати митних платежів.

■ У Дніпропетровській області госпіталізовано 4 особи, які отруїлися бензолом.

■ В Україні залишаються без електрики 2,8 тис. населених пунктів у 8 областях, постраждалих від стихійного лиха.

ТЮРЕМНИЙ РОМАН,

або
Грати
двом
шлюбам
не завада

Скептики твердять, що «тюремні» шлюби у своїй основі меркантильні і зумовлені бажанням в'язнів одержати зайву передачу. А коли пошастить — і розважитися з легковірними претендентками. Можливо, не всі засуджені щирі у своїх матримоніальних пошуках. А хіба на волі корисливі мотиви трапляються так уже рідко?..

(Закінчення на 9-й стор.).

Колаж Ганни ЦАБУТ.

ПОЛІТИКА

Бюджет затверджено. Життя триває

Парламентська хроніка

(Початок на 1-й стор.).
Каменем спотикання стали статті 58-а і 60-та, які зупинили деяких законодавчих актів щодо пільг населенню. Прем'єр-міністр Віктор Ющенко заклав підтримати ці статті, стверджуючи, що 16 млрд. грн., які потрібні для фінансування соціальних пільг у бюджеті, знайти неможливо. Дискусії,

які розпочалися після цього, не дали змоги до перерви знайти потрібну кількість голосів депутатів для підтримки цих статей. Однак, як показав подальший розвиток подій, бюджетний корабель зумів подолати всі рифи. Отож майже 250 депутатів проголосували і затвердили кошторис держави на 2001 рік.

Із заяви Президента України Л. Д. Кучми

Шановні співвітчизники! Розвиток подій в останні дні засвідчує, що Україну підштовхують до межі, за якою — хаос, анархія, дезорганізація суспільного життя.

Завдяки 28 листопада в Верховній Раді, — не першій і не єдиній тодішній доповіді. Треба сказати прямо і відкрито: розгорнуто свідомо спровоковано і чітко сплановано політичну кампанію. Її мета — виставити Україну в очах світу як нецивілізовану державу, дику і темне суспільство.

А також відволікти від вирішення нагальних проблем, від практичної роботи.

Саме так я розцінюю нагнітання напруженості та пристрасної навколо справи журналіста Георгія Гонгадзе.

Справи, в якій комусь дуже хочеться поєднати у своїй особі і сілчан, і прокурорів, і суддів.

Долго людини, біду їм проті віддано на поталу політичним спекулянтам.

Тут не останню роль відіграє розрахунок на те, що у більшості наших людей немає імунітету проти відверто брудних, брутальних і безсоромних прийомів.

Мороз вимагає порушити справу проти «схожих голосів».

Генпрокуратура — оригінал запису

Без коментарів

Як сказав у своїй заяві Президент, «ініціаторами авантюри» підштовхують Україну до хаосу, анархії, дезорганізації суспільного життя. Тим часом директор Інституту політики, відомий політолог Микола Тomenko, вважає, що після заяви Мороза в державі настанала... певна політична стабілізація. Цей, на перший погляд, парадоксальний висновок пан Тomenko підкріплює такими аргументами: референдум і наступні події щодо події посилює позицію Президента і ослаблює опозицію. Після сенсаційного виступу лідера соціалістів встановилася рівновага сил. На думку політолога, проявом стабілізації можна вважати заяву Л. Кучми про те, що він не має наміру балотуватися на третій президентський термін.

Деталізувати ситуацію, правда своєю, і сам винуватець збурення суспільства і обурення осіб зі схожими голосами. Хоча О. Морозу і доводиться «тісно спілкуватися» з Генпрокуратурою. Позавчора заступник Генпрокурора Олександр Бугаєвський повідомив, що слідство поки що не мало можливості призначити експертизу плітки, оскільки немає гарантії «наявності оригіналу запису». За його словами, цей оригінал добути не вдається, бо «Мороз ухилився від відповіді: плітка, яку він передав на ім'я Генпрокурора, є оригіналом чи копією». О. Бугаєвський підкреслює, що слідство має право навіть провести обшук і якщо знайде оригінальну плітку — вилучити її. Заступник Генпрокурора також повідомив, що разом з касетою О. Мороз передав і заяву з проханням порушити кримінальну справу проти осіб, голоси котрих записано на касеті.

Сам голова СПУ впевнений в необхідності проведення експертизи переданої ним аудіокасети, оскільки відсутність оригіналу не знає потреби проведення експертизи для встановлення автентичності цих записів. «На касеті є 11 епізодів розмов різних людей. Таким чином це не може бути оригіналом в принципі, і вони це перекрадають розуміють», — зазначив Мороз також повідомив аудіокасету «Ю», що «людина, która передала ці записи, має інші матеріали, і, очевидно, вона могла б передати їх під час слідства». Автор запису він вважає, що слідчі не повинні «переводити допит у площину виявлення механізму прослуховування

кабінети Президента... Він відкритий кримінальну справу за фактом прослуховування, щоб визнати, що все це було в кабінеті Президента, і тоді я як свідок, даватиму вам показання».

Дуже відомо М. Потєбнею доки над роз'ясненням цієї записки, з'явилася інформація, що начебто не тільки в невідомого офісера СБУ, а й у голови СПУ є інші фрагменти записів, з якими він не озиноміює «шкатулку публіку». Це у розмові з кореспондентом «Г» підтвердив, посилаючись на слова колеги по парламенту, голова Комітету у боротьбі з організованою злочинністю і корупцією Юрій Кармазін. Він також розповів, що минулого четверга, особисто передав аудіокасету з «переговорами» і заяву від комітету послів ОБСЄ за межами України, спертися запису за межами України. За словами пана Кармазіна, його відомі, що розуміння поставився до самого факту такого прохання комітету. Плітку передано на експертизу і вітчизняним фахівцям. Попередні результати будуть відомі вже наступного тижня. «Мій ситуацію коротко», — запевнив Юрій Кармазін.

Готові всіляко сприяти з'ясуванню правди і обставин, хоча їхній лідер Петро Симоненко поставився обережно до людей, які 11 листопада начебто запропонували йому оригінальний аудіозапис зі «схожими голосами» (нагадаю, за словами Мороза, плітка до нього потрапила ще в середині жовтня).

Справа набирає нових обертів. З'явилася ще одна інформація про причетність Петра Лазаренка до заяви Олександра Мороза. Шо дуже

Петро Симоненко: Мені пропонували касету

— 11 листопада до мене звернулися особи, які заохотили зустрітись, — каже народний депутат Петр Симоненко. — Під час зустрічі вони поінформували, що є запис, який, на їхню думку, свідчить про особисту причетність високих посадових осіб держави до різних справ, у тому числі до «справи Гонгадзе».

Прізвища назвали?
— Ні. Це зрозуміло, про що йдеться. Вони знали, що ми послідовно відстоюємо інтереси народу України, тому акцентували увагу саме на цьому. Я відверто сказав: готовий вести боротьбу проти такого розв'язку подій у державі. Але я вимагав, щоб вони назвали прізвища осіб, які дали експертизу, яка свідчила б, що запис повністю відповідає голосам тих людей, які є на плівці. Я пообіцяв: якщо така експертиза буде, якщо це правда, то готовий дати весті боротьбу.

Після цього вони до мене не зверталися, хоча на зустрічі заявили, що така експертиза проводиться. Отож я сказав: закінчіть експертизу, тоді і продовжимо розмову.

Ранкове й денне засідання 7 грудня

А на початку сесії Голова Верховної Ради Іван Плющ наперед привітав депутатів з Днем місцевого самоврядування.

На хвилі піднесення народні обранці ратифікували кредитну угоду між урядом України і Європейським банком реконструкції і розвитку про виділення нашій державі 100 млн. доларів на закупівлю палива.

Володимир КОРОЛЮК.

Фотофакт

На ВАТ «Запорізький завод високовольтної апаратури» розпочато виробництво нових газонаповнених вимірювальних трансформаторів.

Фото Бориса ДВОРНОГО (Укрінформ).

У комітетах Верховної Ради України

«Вибойни» на транзитних шляхах

Україна могла б щорічно отримувати від транзитних перевезень 500 млн. доларів. Нині ця сума відвіч менша.

Комітет ВР з питань будівництва, транспорту та зв'язку провів вчорашнє засідання на Закарпатті. Запрошені фахівці та керівники регіону зазначили, що багато норм законів про транзит та про єдиний митний збір практично не діють. Здирились тарифи за супровід автопотягів, складні митні процедури, відсутність належної державної підтримки в облаштуванні прикордонної інфраструктури призводять до того, що міжнародні перевізники обирають маршрути, обминаючи Україну. А це не лише економічні збитки, а й втрата державного іміджу.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

Заява

про необхідність порушення кримінальної справи щодо крадіжок газу з транзитних трубопроводів та газосховищ

Президент України, керівник уряду публічно визнали той факт, що останніми роками в Україні діє система крадіжок газу з транзитних трубопроводів. Те, що цей ганебний факт керівники держави завуальовують терміном «несанкціонований вибір», суті справи не міняє. Крадіжки газу заважають не тільки величезних матеріальних збитків державі, а й створюють нездорову політичну та моральну ситуацію в суспільстві, псуєть ситуацію в Росії. Сьогодні мова йде про крадіжки і збитки, які вимірюються мільярдами гривень. Покриваються вони за рахунок знедолених громадян України.

Соціалісти вважають, що багаторазовий український народ не має жодного стосунку до цих крадіжок і не повинен розраховуватися за справжніх злодіїв, яких сьогодні покриває Президент та правозахоронні органи.

Пропонуємо:
Президентові України виступити по каналу УТ-1 та публічно висловитися з приводу його ставлення до крадіжок газу та повідомити, які заходи він як глава держави реалізує для того, щоб припинити крадіжки газу, чому до цього часу жоден винний у крадіжках не притягувався до відповідальності.

Олександр МОРОЗ, голова фракції «Лівий центр».

Сам собі контроль

Практична боротьба з організованою злочинністю і корупцією в Україні зменшилася вчора. Одією з причин цього є суміщення Генпрокурором Михайлом Потєбнею своєї посади з посадою голови Координаційної ради при Президенті України з боротьби з корупцією. Таку заяву зробив голова Комітету ВР з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією Юрій Кармазін під час організованого комітетом, Радою Європи та Українською правничою фундацією семінару «Міжнародний досвід та європейські договори у сфері боротьби з корупцією».

Генпрокурор зобов'язаний здійснювати нагляд за діяльністю цієї ради, — сказав він, — але відомо, що сам себе ніколи контролювати не радий. Тим паче що чинне законодавство зобов'язує Генпрокурора суміяти будь-які посади. Ю. Кармазін також зазначив, що сьогоднішні глави обласних адміністрацій одночасно є головами обласних рад, що за європейськими нормами вважається корупцією, але з боку Генпрокурора немає на це жодної реакції.

Голова Української правничої фундації Сергій Голосватий, виступаючи на цьому семінарі, повідомив, що у доповіді Всесвітнього банку щодо антикорупційної політики в країнах з перехідною економікою запроваджено новий термін — «захоплення влади шляхом купівлі нормативних і законодавчих актів, судових рішень» так званими кланами та олігархами.

«Молоді України» — 75 років

Нині це незалежне загальнополітичне видання. Багато поколінь молоді виховувалося завдяки газеті. Тут свою творчість починали такі письменники, як Борис Олійник, Леонід Тендос, Олександр Лук'яненко... Любив публікувати вірші на шпальтах цього видання і Володимир Сосюра. Сьогодні з редакцією підтримує творчі стосунки Дмитро Павличко. Попри те, що в економічних умовах тираж газети далеко не мільйонний, як колись, аудиторія залишилася вірною своєму виданню. Це — і школярі, і дорослі, і пенсіонери, які завжди молоді душою. «Голосокраїни» вітають із ювілеєм колеги по перу, бажають наснаги, творчих злетів і вічної молодості.

Михайло МИКОЛАЙ.

Алюмінієвий лот продано за 101,5 мільйона доларів

Власність

(Початок на 1-й стор.).

Отже, який лот, власне, продавала держава? Єдиного виробника в Україні первинного алюмінію. Причому здатного виробляти 100 тисяч тонн на рік. Звісно, за умови, якщо локалізувати бортову пухлину і позбутися неефективних фінансово-розрахункових схем, які посилюють залежність ЗАЛКу від посередників. Чи переїматиметься цими клопатою новий власник — запитання запитань.

Очевидно, що переможця тендеру має неабияк залячувати глорія Запорізької облдержадміністрації Олексію Кучеренку, котрий таки вибив для КраЗу звання промислового інвестора.

Отож лишилося виправдати це звання.

Сергій ВЛАД.

Фотофакт

Про життя та експозиції

Представники Всеукраїнського об'єднання «Молодь — надія України» пікетували будинок Київської міської держадміністрації, протестуючи проти підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги. Пикетники тримали в руках плакати «Киянам — дешеву енергію!». «Ні — підвищенню цін!».

У столиці тим часом відкрилася виставка «Регіони України — комунальному господарству» (на знімку) за участю президента Асоціації міст України, київського міського голови Олександра Омельченка.

Фото Юрія ВЕНГЕРША.

«Аліменти» для держави

Податки

За даними Асоціації платників податків України, цього року число платників податків збільшилося на 13,6%.

Близько 70% наших співгромадян працюють у тиньковому секторі і, звичайно, податків не сплачують. Від такого «непорозуміння влади та народу» страждає бюджет. Про це заявив учора на прес-конференції представник асоціації, народний депутат України Олександр Ржавський.

За його словами, в країні сьогодні налічується більш як сто тисяч платників податків. За прогнозами, яка кількість легітимних громадян має зрости у десять разів. За рахунок цієї прогреси вдається збільшити бюджет на третину.

Та поки не розроблено єдиної державної концепції спрощення податкового законодавства, гої й очікувати масового пробудження свідомості.

— Сьогодні надходить чимало пропозицій швидше прийняти «суворогатий» Податковий кодекс. Однак давати не будемо поспішати, щоб його не спіткали доки закону про ПДВ, який ухвалили, а через деякий час уже внесли до нього 70 поправок, — прокоментував нинішній «податковий» момент пан Ржавський.

Головним завданням асоціації є популяризація платників податків як людини, що працює на бюджет. Як краще це завдання вирішити, члени АПНУ обговорять завтра в Києві на своєму з'їзді.

Ольга ВАУЛІНА.

Ювілеї

Зарплата в 600 гривень — реальність

Виповнилося 70 років ВАТ «Кіровоградолі». За словами голови правління Станіслава Таршина, устатковане найсучаснішим обладнанням підприємство златне переробити 200—220 тисяч тонн насіння соянишника, 97 відсотків виробленої продукції йде на експорт.

Працівники «Кіровоградолі» не знають, що таке «вимушена відпустка» чи затримка оплати праці. Середня зарплата працівника ВАТ «Кіровоградолі» — близько 600 гривень на місяць. Великий зиск від підприємства і місту. Лише за останні десять місяців ВАТ «Кіровоградолі» сплатило майже три мільйони гривень податку.

Олег БОНДАР.
Кіровоградська область.

Плавучий готель попрямує до Китаю

Після тривалих переговорів між іноземним замовником і вітчизняними «Промінвестбанком» та Миколаївським суднобудівним заводом імені 61 Комунара вдалося, нарешті, пролати корпуси двох плавучих готелів на 450 місць кожен, що були «заморожені» на цьому підприємстві. Після відповідей підготувати їх знадобиться замовник кор-

пусів — фірма «Флотель орхус», яка, збанкрутівши, не зуміла їх викупити, а до Китаю — новим власником. Одержавши заводом кошти дають змогу кораблям повернути кредити «Промінвестбанку» і з нового року налагодити з ним співробітництво з чистого, як мовиться, аркуша.

Георгій ЧОРНОМОР.

Миколаївська область.

Мешканці передмість можуть стати киянами

Перспектива

Київська міськадміністрація розглядає питання про приєднання до Києва 7 приміських районів, зокрема Броварів, Борисполя, Васильків, Вишгорода, Макарова.

Про це повідомив київський міський голова Олександр Омельченко. Він зазначив, що у багатьох

столицях світу приміські райони входять у межі міста, що дає їм можливість динамічно розвиватися. У Києві проживає близько 120 тис. осіб, які приїжджають із окраїн. Тому один з інститутів Національної академії наук і розробляє організаційні, політичні та економічні механізми приєднання цих районів, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

У номер

■ Миколаїв

Погляд у наступне століття

(Початок на 1-й стор.).

Останнім часом шороку з різних причин народонаселення скорочується приблизно на 5 тисяч. Проте експерти, враховуючи доволі солідний промисловий потенціал Миколаєва, його розташування на перехресті міжнародних транспортних шляхів, вважають, що оту негативну тенденцію незабаром подолають. А коли так, то в місті мають з'явитися нові житлові мікрорайони, передусім на правому березі Інгулу. В зв'язку з цим необхідним стане спорудження ще одного мосту.

■ Одним абзацом

■ У Новгород-Сіверському районі встановлено локальне телепередавальне обладнання з використанням системи «Мітріс». Воно дасть змогу мешканцям округи, телевізори яких не приймали каналів УТ-1 та УТ-2, дивитися аж шість українських каналів.

■ Пам'ятник улюбленцю мільйонів і землякові акторів Леоніду Бикову вирішено встановити у Краматорську. Автором скульптури став донецький митець Сергій Гонтар. Уроцисте відкриття пам'ятника, задля якого було приведено в порядок сквер біля парку культури Новоукраїнського машинобудівного заводу, заплановане на квітень наступного року.

■ Луганськ

Тендер імені Аїди Мороза

Луганський міськвиконком оголосив тендер на купівлю і доставку новорічних подарунків за кошти міського бюджету. Відкриті торги передбачають закупівлю близько 33 тисяч подарунків, частину з яких буде роздано дітям-сиротам, інвалідам та дітям, які постраждали внаслідок аварій на Чорнобильській АЕС. Такий тендер в області проводять уперше, і місцеве керівництво сподівається, що за мінімальних витрат зможе охопити свою увагою якомога більше дітей. Уже є цікаві пропозиції, зокрема, відомої кондитерської фірми «АВК».

■ Київ

Не відчув межі між почуттями

У Мінському районі Києва у своїй квартирі знайдено мертвими працівника податкової міліції Старицького району та її сім'яниці дитячий доньку. Під час розшукових заходів сім'ї затримали 20-річного юнака, якого підозрюють у скоєнні злочину. У прокуратури він розповів, що мав серйозні почуття до дівчини, але під час сварки, втрапивши контроль над собою, задушив її. Мати намагалася врятувати доньку, та сама стала жертвою. Тепер зазначається встановити, чи ця версія відповідає дійсності.

■ Черкаси

Легкі гроші

на дорозі не збереш

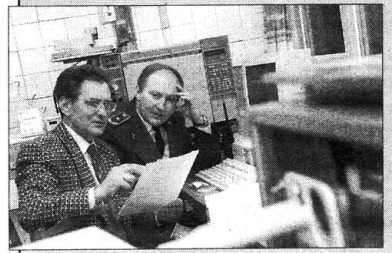
Розбійний напад у районі Золотоноші Черкаської області вчинили невідомі на вантажний автомобіль «МАН», який перевозив цитради до Києва. Кількома пострілами із пістолета по колуках вони зупинили автомобіль. Водій все-таки встиг передати радіо сигнал тривоги. Нарадникам так і не вдалося заволодіти вантажем. Оперативний наряд затримав трьох, одному злочинців вдалося втекти. Як з'ясувалося, грабувати на дорозі вийшов директор однієї з фірм, захопивши із собою робітника та знайомих. Побитого водія госпіталізовано.

■ Фотофакт

Не лише на кордоні, а й в центральній лабораторії Державної митної служби України також триває боротьба із порушеннями закону. Її співробітники покликані дати експертну оцінку будь-якому ввезеному до нас товару.

На знімку: на «бойовому» рахунку начальника ЦМЛ Григорія Боярського і головного фахівця лабораторії Юрія Кузменка сотні надскладних експертиз.

Фото Олега ГАНИНА (Укрінформ).

Чай з чужим цукром

Тенденції

Переробні підприємства з цюгарного врожаю буряків не видали на-гора навіть 1,6 мільйона тонн солодкого піску — кількості, необхідної для внутрішнього споживання. Залишається хіба що зити каледуха і вшанувати пам'ять України — цюгарного експортера. При цьому не злим тихим словом доведеться згадати 80—90-ті роки: тоді ми забезпечували білими кристалами півсвіту, бо варили їх п'ять мільйонів тонн, а селяни шороку збирали 43 мільйони тонн буряків. У тому, не зовсім далекому, минулому збої у бік зменшення виробництва розцінювалися як тимчасові негаразди. Тепер, дедалі частіше фактичні, наче вирок, використовують слово «тенденція».

Звісно, причини можна пов'язати із загальноекономічною кризою. Що тут поробиш, коли у 6—8 разів зменшилося внесення міндобрив, у 3—4 — органічних, а обсяги виробництва технічних засобів для буряківництва скоротилися у 14 разів? Воно то так. Але, на думку директора Інституту цюгарних буряків УААН Миколи Роїка, є й локальні причини «обвалу». Не останню скрипку в деградації зіграли бартер, давальницька схема розрахунків і шорічне ввезення, практично без мита, цукру-сирцю.

Основним аргументом на користь імпорту стала дешевизна іноземного продукту. Білий пісок з буряку коштував 250 доларів за тону, сирецький — до 170. Здавалося б вигідно і трейдерам, які мають на цьому неабиякий зиск, і споживачеві.

Але у підсумку, — переконаний Микола Роїк, — витрачені на сирець гроші спира-

цювали на чужу промисловість. Та для держави вигідніше, а за сприятливих умов оподаткування і для підприємців, вкладає кошти у власне бурякоцукрове виробництво. Нинішнього року, приміром, ті, хто зібрав понад 300 центнерів коренів на круг, отримали 300 доларів прибутку на гектарі.

Тому, вважає науковець, треба ретельніше захищати цюгару незалежність. Микола Роїк категорично проти безмитного ввезення цукру-сирцю. Адже узаконене мито, у розмірі 300 єко за тону, вирівнює «у вагових категоріях» вітчизняний продукт з іноземним. Недарма усі бурякокоші країни, незалежно від імпортерів вони чи експортери солодких кристалів, встановили митні обмеження на цюгар. У державах ЄС трейдеру за кожну ввезену тону білого піску доводиться

сплачувати 540,5 долара. Чай з цюгаром власного виробництва прагнуть пити навіть у Фінляндії, де більше звикли бачити снігові пагорби, ніж рівненські рядки корінців на

буряковому лані. Ввізне мито в цій країні становить аж 1727 доларів за тону. Є над чим помірковувати.

Іван ЛАЗНИК.
Фото Юрія ВЕНГЕРША.

Ноу-хай

Був «Лан», став «Нан»

Депо незвичайне замовлення на десять зернозбиральних комбайнів виконав олександрійський завод «Автоштан» — головне підприємство концерну «Лан». Окрім кількох конструктивних особливостей, спрямованих на спрощення агрегатів, ці партия машин має ще одну істотну відмінність. На біло-сініх бортах красуються три аскрово-червоні літери. Але замість «Лан» чомусь написано «Нан». Це не помилка малювального шеху, а крок назустріч бажанню замовників — казахстанських партнерів «Автоштану». Інженери стверджують, що від зміни назви комбайнів анітроїсильно не втратив. Тим паче, що в перекладі з казахської незрозуміле слово означає «хліб».

Ігор ШИРОКУН.

Кіровоградська область.

Отакої!

Від цапа молока...

Народний вислів «З нього користі, як з цапа молока» спростував сам цап на призьмочці Хлопчик, що утримується в особистому підсобному господарстві Володимира Василюшина із села Сичава Комінтернівського району. Ше коли тварина була малою, господар виявив у неї... дідку. Ветлікар, до якого звернувся селянин, напівжартома порадив: «А спробуйте-но родити». Спробував. Вітроді Хлопчик родився десь кілька склянок смачного молока. Потомство у козиному сімействі, де головує цап, народжується нормально, без дивагств.

Георгій ВОРОТНОК.

Одеська область.

Адреса для наречених

Ситуація

Село Сівки, що у Березнівському районі, де 54 двори і 160 жителів, з-поміж інших вирізняється дуже делікатною проблемою: тут відзначають християнський віком від 20 до 42 років. Тому в клубі на танцях переважає чоловіча гарварія.

Не вистачає дівчат, — розповідає голова Балахнівської сільради, до якої належать і Сівки, Микола Придун. А коли до нас направляють на роботу молоді вчителі, медичку чи продавщицю, вони не засиджуються у дівках, — жартує сільський голова. — Мало наречених — мало й весіль: за останні три роки лише чотири.

Женіхи не ліниві. Хіба у селі не робота виживає? Троє християн відділились від батьків, господарюють самостійно. Скажімо, у братів Василя та Сергія Маркевичів на обійсті чимало живності: кін, корова, свині, птиця. Обробляють більше гектара землі.

У селі чекають наречених ще й тому, що пообіцяють: місцева початкова школа закритися. На щастя, їй це поки що не загрожуватиме. Цюгорці у перший клас пішли одинадцять дітей, наступного року їх буде дванадцять. Але лелеки, яких у цих місцях багато, нудьгують без роботи, бо принесли у Сівки нинішнього року лише двох немовлят.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Останній із могікан

Досвід

Село Голубієка й справді варте уваги. Навіть за нинішньої економічної кризи все в ньому дихає статком і благополуччям. П'ятдесят світлих кам'яниць з усіма атрибутами цивілізованого життя — водогоспом, центральним газопроводом, асфальтованим дорож, місцева альма-матер (сучасна двоповерховока десятикласка), оксамитовий газон сільського спорткомплексу і клуб, який своєю вишуканістю може посперечатися з деякими театрами.

Підваліни нинішнього благополуччя закладалися ще за колгоспних часів, — коментує побачене голова тушешного товариства за обмеженою відповідальністю імені Шевченка Іван Остапенко.

Наш співрозмовник — останній із могікан Сумишин, гогорти знаних на всю Україну Героїв Соціалістичної Праці. Це він, Остапенко, за 38 років головування перетворив Голубієку з непоказного хутора початку 60-х на село майбутнього.

Торік, приміром (за підсумками нинішнього року збудувати вогоніші. — Авт.), голубівці на 100 гектарах угідь виробили більш як 670 центнерів молока, понад 100 центнерів м'яса, 210 тисяч яєць. А середньомісячна зарплата «зашкалює» тут за 200 гривень і виплачується без затримки.

Остапенко ніколи не приховував, що є прибічником колективної, навіть колгоспної, системи господарювання. Проте сам він, хоч як це парадоксально, один з перших в області спочатку реформував колгосп у КСП, а згодом і в товариство.

— Кажуть, ви — завзятий антиреформатор.

— Частина правди в цьому, мабуть, та, що І не тому, що я ретордвал, а тому, що все в нас здебільшого робиться поступком. Реформи також треба проводити з головою, а не стригти всіх під «нульовку». Врештешка, таке, що ми нічого так і не навчилися: у 30-ті спускали всі собак на одноосібників, а нині на всі завставки «лякають» колгоспами. Втім, кол-

госпи за своєю суттю кооперативи, мають право, якщо, звісно, ми демократична держава, на існування нарівні з товариствами, агрофірмами і фермерськими господарствами. Якщо ти лідар з лідарів — усе пустиш за вітром. Стався до землі дбайливо і вона завжди віддасть тобі сторицю. В нас чимало реформаторів-розумників чималіють принципи дармодія: встромив гілочку в землю і чекає, що завтра з неї 15-метрові верба виросте. Такі «скороспілки» не лише землю, а й душі людські калічать. А згодом — кидають тін на реформи.

Модно стало хвалити на всі перекрестях західне сільське господарство, мовляв, фермерство і є панacea від усіх лих, — продовжує Остапенко. — Індивідуальна праця справді ефективна, але за умови всебічної підтримки з боку держави хоча б на перших порах. У них хочеш техніку — будь ласка, елітне насіння — жодних проблем, кредит під модернізацію виробництва — які питання? А в нас замість економічних взаємовідносин є й досі часта перевагають «циркулярні».

Скільки списів вже переламано об горезвісний «паритет»... А віз і нині там. За тону бензину селянин має віддавати майже 3 тонни пшениці. За такої підтримки сьогоднішній фермер завтра змушений буде збракувати. А далі: знову казатимемо «реформи не пішли» та шукатимемо крайніх.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Анекдот до теми

З авіабувач птахохерми прибігає до голови і кричить:
— Треба негайно замінити корм для курей, інакше вони всі передохнуть.
— А скільки вже здохло? — перелякався голова.
— Поки що жодна. Але здохли дві мої свині.

Факт і коментар

За пай плату віддай

У нас, колишньому КСП «Дружба», земельний пай становить 2,84 га. За оренду одержали по 300 кг збіжжя (пшениці, ячменю та вівса) і все. Люди здовбані, бо зазати пишуть, що інші господарства дають на сертифікат значно більше, пише В. Василюшина з села Кавер'яка Васильківського району Київської області.

Оренда земельної ділянки, прокомментували лист в юридичному відділі «ГУ», оформлюється відповідним договором, в якому сторони, що його уклали, визначають розмір, форму і терміни орендної плати. Відповідно до Указу Президента України від 3 грудня 1999 року № 1529/99 «Про невідкладні заходи щодо прискорення реформування аграрного сектора економіки» розмір орендної плати за землю має становити не менш як один відсоток визначеної вартості орендованої земельної частки (паю). Вартість земельної частки (паю) зазначена в сертифікаті на право на земельну частку (пай) або в державному акті на право приватної власності на землю. Отже орендна плата має бути не менш як один відсоток від зазначеної вартості. При цьому слід враховувати, що вартість землі в різних регіонах України і навіть в межах одного населеного пункту може бути різною.

«Гуцулики» швидші за вітер

Наміри

За три кілометри від автоштраси Чоп—Київ, поблизу села Андрійківки Ужгородського району неспівпавний романтик і пристрасний природолюб Василь Гарат, попри перепони неабиякої розумності, але за сприяння обласної та районної влади, взявся за відбудову гужульської породи коней, прагнучи зберегти генотип цих на двоє витривалих робітних тварин.

Мої дітяти роки, — згадує голова фермерського господарства «Золота пічкова», — пройшли поруч з ними. І коли почув від науковців, що «гуцулики» під загрозою зникнення, вирішили разом з батьком присвятити життя їм відновленню. Адже не можна згубити те, що плекалося століттями!

Відшукати чистокровного «гуцулика» було непросто. Проте знайшли. На базарі. Згодом знову поталанило: і на Мукачівському племенному підприємстві знайшли рідкісного зберегася. Купили п'ять кобил. Жеребчика взяли в

оренду — коштів не вистачило. І вирішив Василь Гарат створити племінну ферму. Було це сім років тому. За цей час табун виріс до двадцяти восьми голів. На фермі утримують 24. Інших через брак кормів Гарат віддає на зиму сільським господарям. Коники використовують присадибні ділянки, возять врова. Відвесують — і повернуться до табуна.

— Я тривалий час працював у туризмі, — веде бесіду далі Василь Гарат. — То й подумав: а чому б не використати «гуцулики» у цій галузі? Ім під силу долати найкрутіші вершини, чого не скажеш про спортівних коней. Жвавий інтерес виявили й австрійці. Пропонували на шістьдесят відсотків профінансувати подальший розвиток нашої племінної ферми.

Поки що Василь та його однодумці туляються у приміщеннях, що пристосовані з критих кузовів військових автомобілів. Холодно. Але їх зігрівє мрія про добрі перспективи справи, в яку вкладають душу.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

Вінегрет під скрипку Страдіварі

Хочу застерегти образ: матеріяла я писала з упевдженям. Їм набридлила своїм тутешнім знайомим, для багатьох з яких Україна — то країна, розташована «деє поблизу Чорнобиля». «Ви не слухали Ніну Матвієнко і навіть не підозрюєте, що така існує? І не бачили Спунку-Тес? І не насолоджувалися грою Которовича? І незнайомі з пологими українськими митцями, котрі як ніщо інше показують, як це є мальовничим зяем — ота Україна? Тепер усе не можливе, адже протягом місяця в Німеччині проходить Дні культури України», — заздалека смаяла я радисну нагоду показати знайомим мою Україну.

Справді, неймовірно цікаво представити країну чужоземцям: щоби вони зрозуміли: попри молодість нашої незалежності, ми все-таки народилися не сьогодні й українська культура має давнє коріння, котре нерозривно пов'язане не тільки з культурою європейською, а й світовою. Звичайно, вибрати не лише найкращі й найталановитіші для України, ще й поділати всі це з обмеженими фінансовими можливостями — завдання не з простих.

І от сталося. До столиці Німеччини приїхали Державний камерний ансамбль «Київські солісти» під орудою Богдана Которовича, Національний академічний камерний театр імені І. Франка, Національний ансамбль солістів «Київська камерата», ансамбль «Коллекція Розумовських», Київський квартет саксофоністів, камерний хор «Київ», виставки — живопису Марії Приймаченко і графічних рисунків Олександра Довженка, фотографії Віктора Марущенка. У Берліні й Мюнхені було представлено фільми Олександра Довженка, а також сучасні стрічки, зокрема Сержа Параджанова, Кіри Муратової, Миколи Машенка, Леоніда Осипа і Олександра Роднянського. В Берліні, Бонні, Регенсбурзі пройшли творчі зустрічі з поетом Василем Герасим куком та Андрієм Курковим. В університеті Грайфсвальда — науковий колокіум «П'ятитомне видання «Історії української культури» за участю віцепрезидента Національної академії наук України Івана Гураса і заступника міністра культури і мистецтв Леоніда Новахака.

Лідирує комуніст

Лідерів комуністів Володимиру Вороніну в середі забракло всього 2 голоси, щоб стати президентом Молдови. Парламентарі зробили вже фактично вибір, відкинувши — дві (перший тур) через порушення правил таємного голосування визначено невідомим, обрати главу держави. Всі вони виявилися безрезультатними. Потрібної кількості голосів (61) не отримав жоден з двох претендентів. Крім того, на президентський пост претендував незалежний кандидат — голова Конституційного Суду Павло Барбалат.

Лідер Християнсько-демократичної народної партії (колишній Народний фронт) Юріє Рощка заявив, що країна швидко може почати вибори президентські. Він закликає своїх прибічників відмовитися від голосування. У такому разі легко було б виявити перебіжчиків з правого флангу на лівий. Резерв комуністів — 21 депутат, які викреслювали обох кандидатів, унаслідок чого бюлетені визначено невідомим.

Наступний тур виборів призначено на 21 грудня. І він буде показовим. Це — перше достояння спроба. В разі її невдачі відбудеться останній тур. І тоді або з'явиться новий президент, або чинний президент Петру Лучинський зупинить парламент.

Результати виборів залежатимуть від того, що переважить: побоювання депутатів залишити свої крісла на два роки раніше строку чи бажання не допустити до влади ідеологічних противників.

Світлана ЧАЛА.

Кишинів.

раїна, як повідомив міністр культури Богдан Ступка, трохи менше. Загалом, якщо перевести ці кошти на вартість затрат, то сума — більш ніж скромна, що не могло не позначитися на якості. Однак є прорахунки, які не залежать від кількості вкладених коштів.

Звісно, що Німеччина, виділивши на проведення Днів кошти, сама ж і була зацікавлена в їх освоєнні, що цілком зрозуміло. Німешка сторона взяла на себе, приміром, видання буклетів, програмок, запрошень, рекламної продукції. І керувалася якнайкращими намірами. У поліграфічній продукції використовували кольори національного прапора України і державний символізм. Однак німешка художники-оформувачі, дивом, не завдали собі клопоту показавитися, як вони розташовані на прапорі, бо переплутали «горизонт» — малий державний герб — тризуб узагалі опинився в лівому нижньому куті останньої титульної сторінки. Ще недоладнішою була картина на розгортку рекламних плакатів (у вигляді прапора, тільки навпаки), прозеклеювана у центрі столиці. Відповідальна за рекламу продукцію пані Шрьодер не менше за мене здивувалася мому здивуванню, відповівши запитанням на запитання: а яка, мовляв, різниця, адже кольори витримані? Звичайно, що німешка художники, якого кольору український прапор, але агентство «Україна-Арт», подіканому акцію не контролювали, то координувати спільні дії, це мало б бути аж ніяк не байдуже. Бо йдеться не тільки про ділову й професійну репутацію фірми, що взялася за організацію справи, а й про репутацію держави. Гадую, які буклети й проспекти готували в Україні, таких «ляпів» не було б.

Та й у кожній «божчій мові», тобто в кожному заході Днів, не обійшлося без своєї «ложки дьоготу». Скажімо, ансамблю «Київська камерата» довелося виступати у геть не пристосованому для цього приміщенні, як-

Дні культури України в Німеччині: погляд зацікавленої людини

що, звичайно, можна так назвати двірник біля входу до Міністерства закордонних справ, відгородивши від вулиці з такої нагоди лише скляною перегородкою. Тому час від часу, музику заглушували сирени пожежних машин і швидкодопомоги. Сам «зал», природно, не опалювався, тому глядачі куталися в пальта. Можна було лише послухати музикантів, одягнених у фрак і концертні сукні.

Здивували організатори і ще одним творчим рішенням, запровадивши ансамбль «Коллекція Розумовських» на відкритті виставок творів народної художниці Марії Приймаченко і фоторобіт Віктора Марущенка, які під назвою «Мій світ» експонувалися в одному приміщенні. Творчість Марії Приймаченко читався, звичайно, добре знайома. А фотовиставка Віктора Марущенка представляла, і навіть дуже непогано, світ сьогоденного українського села, яким воно є. Тут і чудова природа, і дітвара у вишиванках, і білі бабусі, і злиди. Другий напрям його робіт — тема Чорнобиля, що саме по собі вже страшнувало. Але, як то кажуть, з пісні слова не викинеш. Дві ці виставки під одним дахом ще якось можна поєднати. Але в день відкриття експозиції на тлі не лише буняння барв Марії Приймаченко, а й портретів сільських мешканців у кудрях, а то й у ламітти, грав ансамбль «Коллекція Розумовських», який кастерією виконував відому музику XVIII століття. Розрахована на камерність світських салонів, вона лунала шонайменше недоречно у приміщенні, куди люди приходили просто з вулиці, закопавши зарозом вигуляти улюбленого собаку. Недоречно, щоб не сказати безглуздо, у такій обстановці виглядали й розчепурені виконавці: балні відкриті, вбрані сукні, фрак, і вищою таке собі споживання вінегрету під скрипку Страдіварі.

Валентина ПИСАНСЬКА, Франкфурт-на-Майні.

(Далі буде.)

До нової України

Вісті з діаспори

Так називалася конференція, організована кафедрою українських студій при Оттавському університеті. Конференція відбувається вже втретє. Цього разу її було присвячено дослідженню геополітичного положення України. Як повідомила Юлія Войчишин, дописувачка «ГУ» з Канади, під час конференції розглядали відносини нашої держави з сусідніми країнами, а також країнами потенційними партнерами. Тож було виступлено кілька головних тем: україно-російські відносини, україно-польські співробітництво, перспективи вхождення України до Європи і зовнішня політика та безпека держави. В обговоренні цих тем взяли участь численні політологи з кількох країн. А серед почесних гостей були послы України в Канаді Юрій Шербак та Канади в Україні Дерек Фрейзер. Останній, до речі, був розчарований, що конференцію проводили англійською та французькою мовами, бо підготував доповідь українською. Крім того, як повідомила Юлія Войчишин, у заході взяв участь і поточний патрон кафедри Рамон Гнатичини, колишній генерал-губернатор Канади.

Щодо доповідей, які прозвучали на конференції, то було сказано чи-

мало хоча і правдивих, але гірких слів. Так, Шерман Гарнетт з Мічигана (США), який разом із Збігневом Бжезінським бував в Україні, досліджував процеси, що в ній відбуваються, зауважив: «Захід не переїмається тим, чи втримається Україна і яка держава це буде (демократична чи ні — «ГУ»). Захід навіть думає, що вона може не впадатися зі своїм завданням...» Європейський союз триває Україну на довгому ланцюгу, бо вона не виконує передумов для асоційованого членства», — ця думка прозвучала з вуст Джейнфер Морен з Вашингтона. Щодо російсько-українських відносин, то доповідачка Дебора Сандерс з Великої Британії наголосила на відсутності визначеної політики щодо Росії. А Михайло Молчанов з Британської Колумбії (Канада) зауважив: Росія дала вірити, що Україна ввійде в союз Росії та Білорусії, активно пропагує двомовність в Україні тощо. Проте він вважає, що період «братерства» Києва та Москви завершився.

Ну а щодо ситуації в самій країні, то Степан Шульман із Сполучених Штатів, порівнюючи проблеми державотворення України з іншими пострадянськими державами, стверджує: народ більше вірить астрологам, ніж власному уряду, недооцінює незалежність та ставиться з недовірою до орієнтації на Західну Європу.

Інформація «ГУ».

Хроніка. Факти. Події

■ Київ

Посольство Румунії

доводить до відома румунських громадян, які тимчасово чи постійно проживають в Україні, що 10 грудня п. р. в Румунії відбудеться другий раунд президентських виборів. Запрошуємо зазначених громадян взяти участь у голосуванні в виборчих пунктах, організованих у Києві, Одесі та Чернівцях, у приміщеннях зазначених дипломатичних представств. Для ідентифікації та реєстрації необхідно мати при собі румунський паспорт.

■ Маніла

Перший імпичмент в Азії

Тисячі мешканців Філіппін зібралися у столиці країни Манілі, де президент Діоцез Естрада постав перед судом за звинуваченням у корупції. Це перша в історії процедура імпичменту щодо глави азійської держави. Естрада заперечує, що брав мільйонні хабарі від нелегальних гральних синдикатів в обмін на їхню недоторканність. Проте якщо його визнають винним, Естрада буде змушений залишити свій пост.

■ Ніцца

За розширення треба платити

Перед офіційним відкриттям саміту лідерів країн ЄС вони зустрілися зі своїми колегами з 13 держав, які бажали вступити до Союзу. Претендентам докладно розповіли про обов'язкові критерії прийому до ЄС, але конкретну дату вступу нових членів не назвали. На самому саміті лідери країн — членів ЄС спробували досягти угоди про спрощення процесу ухвалення рішень. У рамках цієї угоди більшість держав муситимуть відмовитися від певних привілеїв, зокрема від права вето у низшій сфері.

■ Москва

Поупу винесли вирок

США закликали Росію звільнити американського бізнесмена Елмонда Поупа, якого було засуджено до тюремного ув'язнення за звинуваченням у шпигуванні. Це перший такий процес після закінчення «холодної війни» стосовно американського громадянина. Московський міський суд виніс Поупу виним у збиранні секретної інформації, пов'язаної з виробництвом високошвидкісної російської торпеди, і засудив його до максимального строку за відносною статтею — 20 років позбавлення волі. Представник США заявив, що вердикт суду помилковий і може негативно позначитися на американсько-російських відносинах.

■ Нью-Йорк

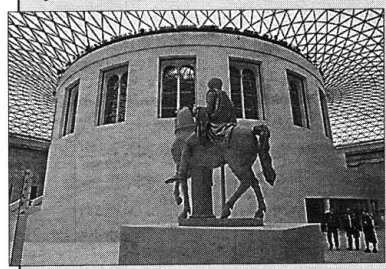
Ухвалення резолюції малоюмовірно

Рада Безпеки ООН розпочала розгляд питання про розміщення на території Палестинської автономії двох тисяч військових спостерігачів. Цю ідею висунув Ясир Арафат, однак керівництво Ізраїлю виступає категорично проти. Експерти вважають малоюмовірним ухвалення Радою Безпеки рішення з цього питання. Сполучені Штати та інші західні держави, представлені у РБ, дали зрозуміти, що без згоди Ізраїлю вони не підтримають проект відповідної резолюції.

■ Лондон

Британський музей знову відчинено для відвідувачів

Королева Великої Британії Єлизавета II урочисто відкрила після реконструкції дів Британського музею, який став тепер найбільшою критою площею Європи. Величезний скляний купол вартістю 100 млн. фунтів стерлінгів спроектував архітектор лорд Фостер. «Ми можемо бути певні, що цей див запам'ятається як чудовий витвір майстрів початку нового тисячоліття», — сказала королева.

За повідомленнями власних кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств. Фото АП.

Колонка оглядача

Коли дефіцит слів можна

ВВАЖАТИ ПОХВАЛНИМ

Цього тижня Національний фонд «Україна — дітям» та концерн «Орлан» розпочали Всеукраїнську благодійну акцію «Разом допоможемо дітям».

З цієї нагоди в столичному Українському домі відбулося багато гостей високого рангу — громадські діячі, керівники міністерств та їхніх заступників, впливові підприємці. Кожного, хто був на відкритті акції, не могла не вразити одна річ: високі гості, навіть ті, хто відомий своїм публічним красномовством (якщо віднести по політико-економічній проблемі або абстрактній загальнолюдській цінності), — всі вони тут говорили без звичного пафосу й темпераменту, важко добіралося слова і часто не знаходили їх. У цьому «косноязычті» дорослих серйозних людей, як у дзеркалі, відбивався реальний масштаб нашої нинішньої незачищеності. Дитинство. Отже, не було чужою «косноязыччю». Бо факти і реалії — жалюгідні, і виправляється тут у красномовстві було б явним гріхом.

Замість слів і закліків показали невеликий відеоролик. Ось харківський дитбудинок, де сто диток віком від трьох тижнів до трьох років — більшість із них ніколи не знає, що таке батьки. Ось запорізький дитбудинок «Сонечко» — молоку тут дефіцит, одягу нема, і через те діти рідко ходять на прогулянки і майже всі хворі, а коштів вистачає хіба що на баночку зеленки, і вони бояться, що не переживуть зиму. А ось дніпропетровський дитбудинок, де діти дев'ять місяців не бачили молока, а вихователі ходять по пельменним, збирають кістки на вбогій бульйон своїм вихованцям...

Які ще потрібні слова? Тут потрібні діла, нетайно, і бажано — мовчкі. Названі дитячі заклади Дніпропетровська, Запоріжжя, Харкова та Кривого Рогу вийшли в першу четвірку тих, котрим акція «Разом допоможемо дітям» обіцяє вже на Різдво реальний порятунок. Механізм порятунку такий: ініціатор акції, концерн «Орлан», протягом двох місяців переказуватиме двадцять копійок з кожної гривні своїх прибутків на спеціальний рахунок. Але ще до того «Орлан» (потужний виробник безалкогольних і слабоалкогольних напоїв) передав у фонд «Україна — дітям» сто тисяч гривень. Далі естафету благодійництва підхоплять інші підприємства Ліги виробників харчових продуктів «Гордість України». Зарплатою, яка пиши (як для наших реалій) назва мусить себе морально виправдати. Бо поки що про гордість говорити важко, адже дитячі заклади для сиріт та інвалідів у нас не чотири, а десятки, і різниця між ними лише в тому, що одні бідні, а інші ще бідніші, а держава допомагає всім не в змозі. Головна мета акції — перейти від разового благодійництва до системної цілової всеохопної допомоги.

... У певних ситуаціях не здатні допомогти ніякі гроші. В згаданому відеоролику, зокрема, розказано про покинутого хлопчика, котрий 19 (19) разів відмовлявся від усношення, бо чекав, що з'являться його справжні батьки! Жодна благодійна акція не поверне йому батьків. Але будь-яка благодійна акція, в тім числі й ця, мусить позичити в цього хлопця святого бажання відновити втрачену гармонію нашого грішного світу.

Віталій ЖЕЖЕРА.

На знімку: почесний президент Національного фонду «Україна — дітям» пані Людмила Кучма приймає від почесного президента концерну «Орлан» Євгена Червоненка чек на сто тисяч гривень — перший внесок започаткованої благодійної акції.

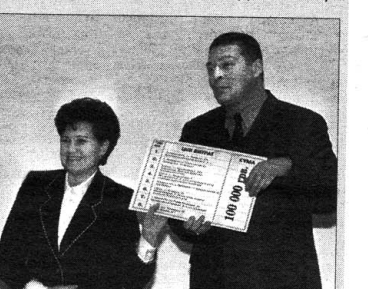

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

16.20 Худ. фільм «Вам і не снилося».
17.50 Худ. фільм «Шерлок Холмс і доктор Ватсон. Смертельна гра».
19.00 Репортер.
19.25 Модні татунки на Толстого, 5.
19.30 Серіал «Секрет тропіканки».
20.10 «Оболоні» представляє: «З пивом по життю».
20.15 Модні татунки на Толстого, 5.
20.20 Худ. фільм «Поліна з Магнітос».
22.00 Репортер.
22.25 Худ. фільм «Пазури орла».
22.30 «Оболоні» представляє: «Як це було».
00.55 Репортер.

П'ЯТНИЦЯ, 15 грудня

06.00 Новини.
06.05 ТРК «Ера» представляє: «Доброго ранку, Україно!».
08.55 Однієї істини.
09.00 Що в упаковці?
09.10 «Нордобіль» Любові Коваленко.

09.30 Серіал «Школа лизунів».
10.30 Медичний тижневик «36.6».
10.50 «Оболоні» представляє: «З пивом по життю».

11.21 «3 бовен у серці» (Чорнобілля: медицина).
12.55 Закон є закон.
12.55 «Оболоні» представляє: «Відчай природи». Екологія Чорнобильської зони.

12.30 УРОЧИСТЕ ЗІБРАННЯ ГРОМАДСЬКОСТІ ЗА НАГОДИ ЗАКРИТТЯ ЧОРНОБІЛЬСЬКОГО АЕС. Пряме включення з ЧАЕС. Національного палацу «Україна».

14.30 Експозиція в розвідку.
14.45 Classic-прем'єр. Сторінками програми.
15.00 ТНІ. День.
15.20 Студія «5».

16.00 Національний музей «Чорнобілля».
16.15 «Святе матері». Нарисоподібна матері пожежника В. Правика.

16.30 Док. серіал «Закохані в природу».
17.00 Надвечір'я.
17.30 Classic-прем'єр. Сторінками програми.

17.55 Завант у закон.
18.00 УТН. Вечір.
18.21 Славний канал.
18.40 Ток-інг. Спецвипуск «Чорнобілля».

19.25 Погода у світ.
19.55 Золота фортуна.
20.45 Шоденні сесії Верхоної Рад України.
21.00 УТН. Панорама.

21.11 «Таврійські ігри» представляє: «В майбутнє — без Чорнобілля».
23.00 Гандбол. Чемпіонат Європи. Жінки.

00.20 ТРК «Ера» представляє: «В ніч на суботу з Олегом Рибачком».

УТ-2

10.00 Телеанонс.
10.05 Телемаркет «ДІЕА-студіо».
Джерела здоров'я.

10.24 «3 бовен у серці» (Чорнобілля: медицина).
10.25 Худ. фільм «Розгадка».
10.30 «Оболоні» представляє: «З пивом по життю».

12.15 Відкриваємо Біблію.
12.45 Погода.
12.55 Телемаркет «ДІЕА-студіо».
13.21 Славний канал.

13.50 Що в упаковці?
13.55 Хіт-2000.
14.01 «Оболоні» представляє: «Чорнобілля — 10 років по тому».

КАНАЛ «1+1»

00.00 Сніданок з 1+1. «Чорнобілля: вимір відповідальності».
09.00 Серіал «Бандитський Петербург».

10.00-16.00 Програми УТ-2.
10.00 ТСН.
10.15 Парк автомобільного періоду.

16.50 Серіал «Солдати удачі».
17.50 «Імперія кіно» представляє. Худ. фільм «Будинок з привидами».

19.30 ТСН.
19.50 ТСН. Проспект.
20.10 Перший мільйон.
21.00 «Імперія кіно» представляє. Худ. фільм «Поліна з Магнітос».

22.40 Без табу.
22.55 Ситуація.
23.40 ТСН.
00.00 Худ. фільм «Загроза суспільству».

ІНТЕР

07.00 Новини.
07.05 Інтерспорт.
07.10 Прогноз погоди.

07.15 Серіал «Капітан Сіміан і космічні мавпи».
08.00 Новини.
08.05 Інтерспорт.
08.10 Меню.

18.55 Мультифільм.
08.50 М-диво.
09.00 Інтерспорт.
09.05 Інтерспорт.
09.15 Смішно з Борисом Бурдюком.

09.40 НЛО.
09.50 Серіал «Михайло Ломоносов».
11.25 Дженгелмен-шоу.
12.00 Новини.
12.10 Інтерспорт.

12.15 Серіал «Даллас».
13.00-18.00 Програми обласних та регіональних телеканалів.
18.00 Новини.
18.10 Чекай на мене...
18.50 Експозиція в розвідку.

18.55 Гала — стань переможцем.
19.00 Пале часу.
20.00 Інформаційна програма «Подорожі».
20.05 Інтерспорт.
20.55 Прогноз погоди.

21.00 Операція «Ритування» у бойові зброї «36 год».
22.50 Сентиментальні балади серйозних чоловіків. О. Мендич.

23.25 Подорожі. Пасажури для.
23.40 Худ. фільм «Зловісні небеса».
01.15 Про це...

КАРТК

13.00 Анонс.
13.05 За київським часом.
13.10 «Біла».
13.35 Молодіжка телевізійна служба.

14.05 Чорнобілля. Пісньомова.
15.00 Автографі.
15.05 Конкурент.
16.00 Серіал «Смішне лото».

16.45 Леги майбутнього.
17.00 Телера «Історія кохання».
17.30 За київським часом.

СТБ

07.05 Програми «Біс-ТБ».
07.10 «Вікна». Столиця.
07.45 «Оболоні» представляє: «З пивом по життю».

08.00 «Вікна». Бізнес.
08.25 «Вікна». Олімпіада.
08.55, 17.40 Телемагазин «Сократ-Сейн».

09.05 «Селекта, тільки Селекта».
10.00, 12.15, 16.50 Телемагазин «ДІЕА-студіо».

10.30 Програми «Біс-ТБ».
12.45 Худ. фільм «Вони воювали за Батьківщину». 2 серія.
14.25 Програми «Біс-ТБ».

14.50 Серіал «Абетка кохання».
17.45 Серіал «Селекта, тільки Селекта».
19.25 «Вікна». Столиця.

19.25 Серіал «Селекта, тільки Селекта».
20.50 Вечірня казка.
20.50 «Вікна». Новини.

20.50 «Вікна». Кримінал.
20.45 Худ. фільм «Фаринеллі-кастра».
22.50 «Вікна». Олімпіада.

23.35 Худ. фільм «Ризикуючи життям».

НОВИЙ КАНАЛ

06.30 Репортер.
06.35, 07.10, 07.25, 07.35, 08.45, 09.05 Підмоу.
10.00 Мультифільм.

07.15 «Слава».
07.30 Репортер.
07.45 Серіал «Секрет тропіканки».

08.40 Репортер.
09.00 Київський репортер.
09.35 Мультифільм.

09.45 Худ. фільм «Жили собі».
10.00 Худ. фільм «Запалеє серце».
10.25 «Вікна». Спорт.

10.45 Худ. фільм «Родина І».
12.50 Худ. фільм «Шерлок Холмс і доктор Ватсон. Смертельна гра».

14.00 Репортер.
14.10 «Хауз фіт» — домашній фітнес.

14.15 Худ. фільм «Острів Маккінсі».
15.50 Мультисеріал «Сейнмор».

16.30 Худ. фільм «Будинок з привидами».
17.50 Худ. фільм «Шерлок Холмс і доктор Ватсон. Поліованна на титані».

19.00 Репортер.
19.25 Модні татунки на Толстого, 5.
19.30 «Оболоні» представляє: «З пивом по життю».

20.10 Модні татунки на Толстого, 5.
20.20 Худ. фільм «Покровитель-2».
22.00 Репортер.

22.35 Худ. фільм «Небезпечна зона».
00.10 Живий звук.
00.35 Репортер.

СУБОТА, 16 грудня

УТ-1

07.25 Анонс.
07.30 ТРК «Ера» представляє: «Доброго ранку, Україно!».

08.55 Вас втає гуморист М. Рибачко.
08.59 «Оболоні» представляє: «З пивом по життю».

10.15, 20.40, 21.40 Модні татунки на Толстого, 5.
10.30 «Оболоні» представляє: «З пивом по життю».

10.30 «Оболоні» представляє: «З пивом по життю».

10.30 «Оболоні» представляє: «З пивом по життю».

10.30 «Оболоні» представляє: «З пивом по життю».

10.40 Що в упаковці?
10.45 Резонанс.
11.00 Чітко та ясно.

11.35 Мультифільм.
12.05 Надзвичайна ситуація.
12.35 Милосердя.

12.55 Хіт-2000.
13.00 Спортивний канал.
14.00 Бокс суспільного телебачення.

КАНАЛ «1+1»

07.00 Парк автомобільного періоду.
07.35 Серіал «Лесси».
08.05 Маски-шоу.

08.35 Мамулю.
10.00 Перший мільйон.
10.00-14.00 Програми УТ-2.

15.00 Серіал «Смертельна битва».
15.30 «Міліція кіно» представляє. Худ. фільм «Поліна з Магнітос».

18.05 «Імперія кіно» представляє. Худ. фільм «Поліна з Магнітос».

19.45 ТСН.
20.15 Серіал «Маросейка, 12». «Ген смерті».

21.40 «Імперія кіно» представляє. Худ. фільм «Наречений із Мадриду».

23.15 Бокс. Бій за звання чемпіона світу. Гомес — Кастро.
00.30 Парк автомобільного періоду.

ІНТЕР

09.00 Інтерспорт.
09.05 Прогноз погоди.
09.10 Мультисеріал «Монстространі».

09.35 Телевізійний центр моди.
10.05 Не час.
10.25 Нові одесські оповідання.

10.55 Смак.
11.15 З легким паром! В гостях у М. Садовикова.
11.45 НЛО.

12.10 Сан казок. Худ. фільм «Кам'я на підлозі».

13.35 Життя тварин.
14.05 Серіал «Друга Земля».

14.35 «Вікна».
14.50 Випадковий свідок.
15.20 П'ять вечорів з Е. Рязановим.

15.50 «Вікна».
16.00 Прогноз погоди.
21.05 Що? Де? Коли? 25 років в ефірі.

22.15 Тік тикна. Худ. фільм «Загарбана танкер».

00.00 Музично-розважальна програма «За обідом». Вибір мод.

00.50 Худ. фільм «Сильверад».

КАРТК

07.30 На своїй землі.
07.50 Повернення. Духовне слово Патріарха Київського і всієї Русі України Філарета.

08.00 Естафета.
08.15 Зроблено в Україні.
08.30 На ранковому прийомі.

08.05, 11.40, 15.45, 22.00 Астрологічний прогноз.

08.10 Програми «Біс-ТБ».
09.00 Новини для родини.
10.00 Худ. фільм «Сто днів після дитинства».

11.50 М-стіль.
12.30, 15.45 Телемагазин «ДІЕА-студіо».

13.00 Програми «Біс-ТБ».
15.45 Телемагазин «Сократ-Сейн».

16.30 «Вікна». Спорт.
16.30 Серіал «Містер Біс».

17.30 Людська рожа. Історія успіху.
18.00 Серіал «Дорога до смерті».

19.00 «Вікна». Новини.
19.15 Серіал «Присмерк до допомоги».

19.50 Худ. фільм «Міський горішок».

22.05 Худ. фільм «Тригравальне читання».

23.40 Худ. фільм «Королівство». 2 серія.

07.00 Голос Перемогі.

08.30 Мультифільм.

08.35 Мультисеріал «Бридж каменя».

09.35 Серіал «Чарівники-2».

10.00 «36». Найкумедніше домашнє відео.

10.25 «Хауз фіт» — домашній фітнес.

10.35 Серіал «Конан».

11.20 Мультифільм.

11.45 Худ. фільм «По секрету всьому світу».

13.55 Худ. фільм «Андрій і злий чарівник».

15.10 Репортер.

15.25 Худ. фільм «Мамі і таті, врятуйте світ».

17.00 Футбол. Англійська прем'єра.

19.00 Репортер.

19.20 Модні татунки на Толстого, 5.

19.25 Худ. фільм «Найчарівніша і найпривабливіша».

20.55 Худ. фільм «Червона спека».

22.50 Худ. фільм «Бізнес для насолоди».

07.25 Анонс.

07.30 ТРК «Ера» представляє: «Доброго ранку, Україно!».

08.55 Укороплення.

09.00 Шоу самотніх холостяків.

09.29, 11.59, 12.15, 14.59, 15.15, 17.59, 18.10, 20.40, 22.00 Миттєвості тисноцліття.

09.30 Крок до зрілої.

09.40 Нахви високо.

10.30 Телеспортуна.

11.05 Хто в домі хазяїн?

07.25 Анонс.

07.30 ТРК «Ера» представляє: «Доброго ранку, Україно!».

08.55 Укороплення.

09.00 Шоу самотніх холостяків.

09.29, 11.59, 12.15, 14.59, 15.15, 17.59, 18.10, 20.40, 22.00 Миттєвості тисноцліття.

09.30 Крок до зрілої.

09.40 Нахви високо.

10.30 Телеспортуна.

11.05 Хто в домі хазяїн?

07.25 Анонс.

07.30 ТРК «Ера» представляє: «Доброго ранку, Україно!».

08.55 Укороплення.

09.00 Шоу самотніх холостяків.

09.29, 11.59, 12.15, 14.59, 15.15, 17.59, 18.10, 20.40, 22.00 Миттєвості тисноцліття.

09.30 Крок до зрілої.

Тростянець-молодець

Ми їхали на Тростянєць уночі, через Гайля і Охтирку. За Гайдем брав уява такий туман, що не видно, степ навокруг, ліс чи село. Машина їла паливо, щоб не теплілася в дорозі до ранку, ми приїхалися заду до якогось самотнього ватазківця, який, якби, видно, знав дорозу і їхав швидко. Раптом, проснувшись серед поля, ватазківця зупинилися. Ми теж. Той хлопець вийшов з машини і пішов праворуч до нас: «Чого за мною чепелися?» Не наймоєрніше: нас так прос мужиків у машині, а він сам. Все залагодили і поїхали далі. Але той хлопець доведє не шінов з голови — сам, уночі, проти темряви? Можливо, в цих краях єш такі, звичні покладаєти на себе. В усякому разі, нам трапилося немало саме таких.

Здрастуйте серед ночі

У Трестіані, в'їхали в тому самому тумані. Фари вихопили з темряви. Фортечні мурів з вежами, шості схоже на Бастілію. Звідкати? Адже ми тільки й знали, що тут є знаменита конфабріка, а в районі — унікальні силські фестивалі «Боромія». Отож і думали, що трогутри тут шоколадом вимощені, а обабіч доріг дівчатка у вишиванках співають день і ніч. Ні, тихо й темно. Описівчик з міського телеграфу зателефонував туди-сюди, знову поїхали повз Бастілію, і з туману виринув кремезний чоловік у кашпях на босу ногу. Босий громадинин виявився Михайлом Степановичем Брузкою, членом ЦК однієї з відомих в Україні партій і редактором газети «Гроштянський вісник» (газет у містечку-чотири — браво, колеги!). Ми з товаришем Брузкою посиділи за чаєм у холодноїшої кімнати і вже любилі Гроштянсь, бо Брузка оповідач унікальний!

Корекція уявлень

Втім, каже, постигши ніч у холодній хаті, твої ранкові висновки будуть по-київськи однозначні: ага, райфінт не сплатив за теплоносій наперед! Але то не зовсім так. Тоді (місяць тому) бюджет на сфера Простягання, окрім, здається, лікарні, не мала ні копійки боргу за газ і теплоенергоносії. Та тепла не дали. Чому? Бо «Сумителінео» не має лімітів на газ, там свої борги. Простягнень тут не винен. Місто запаслося на зиму вугіллям і дровами. А газ — там, де сказано. Шось, мабуть, Київ недоумував за гаслом «Дайши передоплату!» І ми пішли шукати тепла для душі.

Мед о десятій ранку

Коли знайомство починають з місцевих проблем, так і знай: дитячий будинок ховає відвиртків гостей сільської. А дітей тут 5,5 тисяч. Але побачене тут не схоже на те, до чого ми звикли.

Передусім, райрада забирає на свій баланс збіднілі відомчі дитсадки і достойно утримує їх. Як так? А так: це єдиний в Україні район, де при райраді створено госпвідділ, який заготовляє й поштовляє продукти в школи й дошкільні заклади (без чорно-посередника дорого). За це райрада даяли (хоті дозволити!), але відділ прижився. І батьки платять за харч дитини в салку 20 грн. на місяць, а малозабезпечені (їх третина) не платять зовсім. А заклади хороші: у «Білочесті», в оздоровчій групі, діти на щодобовому утриманні з нешкідливим харчуванням, і нема одбою від заюк! Гарчі обиди мають до 80 відсотків школярів району. Райрада зобов'язала підприємства всіх форм власності оплачувати витатини жителям 50 відсотків реалізації кожного ім споживача тошкеша (на пункт є в колективному договорі). Для немовлят є молочні заклади на бюджеті райради. Одесятий години ранку у всіх дитсадках дають мед безкоштовно (при дитсадку «Калинка» є своя пасіка). «Дитяча» програма під контролем голови райради.

та райадміністрації Миколи Яковича Березіна: кажуть, навіть меню для шкіл іде через нього.

І це не все: у Палаці дітей та юнацтва працює десь 120 (!) гуртків — не платних. У Тростянці є спортклуб «Надія», ДЮСШ, а 12-річна Наталя Вовк — перша дзюдоїстка області!

Хто взяв Бастілію

Фортеця, яку ми бачили вночі, — так званий Крутий Двір, збудований у XVIII ст. Тут жили кріпосні актори, був театр. Кахуть, схожої споруди в Європі нема. Тут у князя Голицина гостював Чайковський, є легенди про протестянські корені «Лебединого озера». Ще пізніше тому це було просто руїни в центрі міста. У держави не було грошей на реставрацію. Але Микола Якович з тих, кому не спиться, якщо десь поруч є «нічня» Бастія — її треба взяти! Чимого руїн залучив усі підприємства, на кожному розмитті фронту, як сказав: дудай! і вилучив величезну кількість. Спершу збудували, що їм треба, й так грошей нема! А як побачили, що Крутий Двір встает з руїн, відцвіла забуто гордість і самоповагу. Відновили за два з половиною місяці. Тепер тут буде культурно-молодіжний і торговельний комплекс, і унікальна пам'ятка життєм.

До речі, будинок райадміністрації не відремонтовано. Березін сказав: лише після всіх інших об'єктів.

Господар і господарство

Микола Якович Березін

Знайомтесь ближче. Микола Якович Березін здається чоловіком жорсткуватим, але велими компетентним. За фахом він залізничник-будівельник. На керівних посадах з 86-го року. 94-го обраний головою Ради й головою адміністрації. Майстер спорту, в сімдесятих був чемпіоном України з лижних гонок.

Грозянський район невеликий, 45 тисяч душ. Але міський до держбюджету відрахували 20 млн., 1-25, а 98-го року — 10 млн. грн. До кінця року розраховують вийти на 35 млн. Тут практично не закрили жодного підприємства, конфабрика та наслідень завод отримали значні інвестиції. Промисловість нарощує обсяги. Район не дотаційний, власних коштів бі йому вистачило. Але, щоб район вижив, треба (тільки на захищені статті бюджету) 13,9 млн. грн. А затверджено лише 6,9 млн. До взяти решту?

Мрії та принципи

Із заробленого в районі залишається ще 17 відсотків. Як являється цієї соціальної сфери? Районна влада укладає угоди з господарниками і ті виділяють кошти «соціалку». А сільські голови укладають такі угоди з фермерами. «Але ж це не вихід! — каже Микола Якович. — Є бюджет, і якщо нам треба стільки-то, то й дайте стільки. Не дають. І я змушений підприємства напружувати, бо нема іншого виходу. Ми це робимо, хоч завтра шного робити не можна буде, та і сьогодні не можна, бо ми цим підвищуємо собівартість продукції». Звісно, підприємства на це йдуть, бо розуміють, що без нас просто не вийдуть.

Тут головне — допомогти їм стати на ноги. Як? Усі скажуться: нема матеріальних ресурсів. Це дурниці! Я на це давно не живу. Бо чого справді нема, так це капрів. Кажуть: дайте дотажі село! Але дотажі піде в пісок, бо дві третини механізаторів знають лиш, як завести трактор і як спинити. Ми їх учимо технології. От і маємо приріст зерна цього року 11 тис. тонн, а в голо- рову, коли ми їх більше нема. Все це свідчить тому, що ми почина- їмо майже всіх керівників і голо- вних спеціалістів, учимо механі- заторів, економістів, зоотехніків. Без відновлення нормальних техно- логій, особливо аграрних, ми не піднімемо економіку.

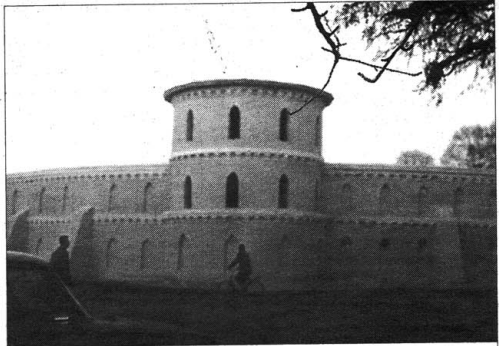
Якби хтось ризикнув укласти в наш район 3-4 млн., я гарантую, що віддача буде. Гарантую, бо контролюю роботу всіх господарств: скільки хто зорав, скільки повинен зорати і скільки він на це витратив. У нас витрати паливно-мастильних ресурсів на тисячу гривень продукції в середньому по району 360 грн. Ні, це не мені треба, я свиней не тримаю. Але мені це треба запали соціальної сфери.

Як по-ніннішньому, то це не моє діло. У нас же ринкова економіка, і влада не повинна втручатися. А що їй робити? Їй треба брати на себе відповідальність. Мені що, дивитися, як людям зарплату не платять? Ми цього року, зібравши урожай, поставили вимогу: хто виконав угоду, повинен одержати не менше 3000 грн., тобто 300 грн. на місьш, а десь і 400. А як буде 600-1000 грн., то стоятиме черга, і проблем з технологією не буде.

Питаєте: що мені до села? А чому про соціальну сферу мусить дбати тільки місто? Ми б місту заплатили зарплати-пенсії — і воно б нас на руках носило! Але мало хвалитися тим, скільки в районі відно земельних паїв — а от що від цього має бюджет та пенсійний фонд? Маєш пай — працюй і на соціальну сферу, бо там навчаються твої діти!»

**«Не пишіть,
бо вкрадуть!»**

Нам казали: не пишіть багато про Березина, бо його в нас украду. Він одмахнувся: «Кому я потрібен? Зараз модні інші критерії. Та я й не піду нікуди, бо кожен почувачеся людяною там, де може щось реально зробити. А роблю так, як роблю. Може, після нас придуть якісь особливості ринковики, їм робитимуть по-своєму. Але гадаю, що в будь-якому разі треба зважати на інтереси людей. Я читав, що в нас тут за царя теж буди економічні труднощі, й селяни повставали. Приєднали солдатів, але офіцер поливився — і не вівелі стріляти. Він потім став харківським губернатором. Цеолюго, ринковца чи ще чого, — це одне, а життя — інше. Ну, був ти головною колтосною, а тепер воно нібито все твоє. Але куди ти подінеши від людей, від того, щоб працювати на всіх?»

Круглий Двір.

... Так, Березін здається жорстким, навіть авторитарним — але спробуй бути іншим на його місці. І знову згадується той шофер серед ночі на дорозі.

Вершки і корінці

Березін думав, радив відвідати насіннєвий завод (простіше ЗАТ «Ворскла»). Ми пішли й не пошкодували. Такий завод в Україні один: готує елітне й суперелітне насіння цукрових буряків, вся селекція тут, звідси все починається. Завод колись вела Москва, тепер Київ (Інститут цукрових буряків Академії аграрних наук). Завод був занепа, але зумів узяти в СБРР кредит (5 млн. доларів), зробив реконструкцію, заміну устаткування.

Добре казати: сіліга, гібриди! Бідне село просить: дайте аби-чого, хай не гібрид, ахай... дешевше. «І даємо!» — каже директор заводу Сенченко Володимир Андрійович. — Нам це невигідно, та й їм теж, бо гібриди урожайніші, крихтієшті. Сумно, але науки Україна не шанує. Ми разом з інститутом робимо науково-практичні конференції і твердимо: переходьте на гібриди! Наші гібриди з чудовими посівними якостями, 95-97 відсотків схожості, з семи насінин виросте сім бурчаків! Так, це дорожче, бо з тонни сировини виходить лиш 30 відсотків такого насіння. А просять дешевше, кажуть: ми бавів там раком поставимо, хай салають! Коли вони збгнутуть, що їм у кінцевому підсумку це вигідно, то перейдуть на гібриди. Але це буде, коли з'являться тверді господарі, а не як тепер: сьогодні він є, а завтра нема. Є хороші господарства, беруть тільки якісну продукцію, але таких ще мало.

А хіба нам легше? Купи сировину, хімікати, і проценти на кредит заплати. Та у нас є люди, і завод світового стандарту, і продукція світової якості. Але важко зі збутом. Ми б якось це налагодили, аби не чорний ринок. Я довго пояснював американцям, що таке чорний ринок і «планові відключення електроенергії». Вони питали: це аварія на лінії? Та ні, кажу, це аварія в державі!

Отже, біда від недосконалих законів. Бо що таке чорний ринок? Це коли ділки (і наші, і з Молдови сюди) здять за простою купують сировину за півніни, а бідним господарствам вигідно продати хоч і так! А потім цю сировину обробляють як варвари (бетономішалками), труять (не так насіння, як людей) —

Сенченко Володимир Андрійович

оце горе-насіяння продають за заниженою ціною й заважають нам. По Україні таких фірм штук сорок, навіть у Тростянці є фірма, яка продає (під нашою маркою!) погане насіяння. А щоробиш? Ми незашхищені. Є урядова постанова: ніде не купувати насіяння, окрім певних заводів. Але ця постанова не контролюється й не виконується.

Наше насіння таке, що жодна фірма такого не зробить. Немає ніяк без загрози їй гроші! Перших братів 5 млн. кредити, інститут і Академія аграрних наук три роки рхували, і такі взяли за це, бо в Україні треба хорошего насіння. А тепер через неповороткі закони ми це мусимо втратити? І Україна втратить своє цукрову стратегію. Тому треба боротися. І ми, завод, інститут, академія, готуємо відповідні заходи, конопроєкти, виходимо з ними на Кабмін, та наші папери лежать там без руху...»

«Там що, війна?»

Маленький підсумковий штрих. Коли ми були в Троїстанці, там, як майже по всій Сумщині, не працювали телевізори — через борги, утворені зовсім не телеглядачами. Але глядачі, розповідав Березін, телефонували йому і всерйоз тривожилися: «Може, в Києві війна почалася?» Святі люди, їй-Богу! Турбуються, по суті, про тих, хто викидає їх телевізори. Хоч би хотів про них самих отак турбуватися!

Віталій ЖЕЖЕРА
Владислав ЖМУРКОВ
Володимир ІЛЮЧЕНКО
Світлана ПИСАРЕНКО

Сумська область.

Тюремний роман, або Грати двом шлюбам не завада

За листом читача

(Початок на 1-й стор.)

Вважають, що тюремне ув'язнення майже обов'язково спричинює крах родинового життя. Пограбили людина за грати — ну, пропало. Кому потрібний чоловік — кар'єрний злочинець? Далі — розлучення. Тим більше що цю процедуру стосовно ув'язнених істотно спрощено. Та коли стикаєшся з людьми, що відбували покарання, розумієш: усе це зовсім не так...

Євген Р. ніколи не був янголом. Старший з трьох дітей, які ніколи не бачили в домі достатку. Батько дуже пив. Мати цілковито перебрала на себе тягар добувача. Змалечку Євген був покинутий на самому собі. З дванадцяти почав навчатися боксу. Навчання в школі якось не пішло. Втім, то його надто не хвилювало. Зате припала до смаку вулична «романтика». Літерство у компанії однолітків, захоплені погляди дівчаток, острах «лохів»-відмінників...

Перший строк отримав за крадіжку автомобіля. З «малолітки» повернувся в «понятія». Власне, саме ці «понятія» й завели далі, близько стежиною.

Завів одного разу з товаришем до знайомої. Її коханіше гості не сподобалися. Спалахнула сварка, а тоді й бійка. Кожані вбили. Трохи згодом товариш зів'яв поразку

і з жінкою, що була свідком злочину. Так дев'ятнадцятирічний Євген потрапив за ґрати. Аж на 12 років.

Відсидівши з півтора року, познайомився з Оксаною. До речі, познайомився з дівчиною можна і в колонії. Один знайомиць дав адресу. Євген написав їй, вона відповіла. Взаєморозуміння, що виникло у листах, поступово переростало в симпатію. Поступово він почав усвідомлювати помилковість своїх уявлень про «правильно — неправильно». І не останню роль у тому переродженні відіграли Оксанині листи. Почалися побачення — через два скла, телефонно. Уже під час другої зустрічі вони вирішили одружитися.

Коли розписалися, одержали право на довготривале побачення. Три дні, чотири рази на рік. Тобто за три роки — місяць сімейного життя. У колонії є спеціальний готель, де

ув'язнені можуть побути наодинці з рідними. Не «Хітлон», звичайно, та з милим рай і в курені.

Оксана і Євген розуміли, на які труднощі доведеться наражатися їхній родині. І були, як їм здавалося, до них готові. Та життя розорвалося інакше. Оксана познайомилася з представниками якоїсь секти і віддалася новим поглядам з усім палом неофіта...

Ініціатором розлучення був Євген, що надзвичайно ускладнило процедуру. Бажання «зека» розлучитися чомусь викликало у працівників ЗАГСу підозру. Розлучили їх лише через два роки.

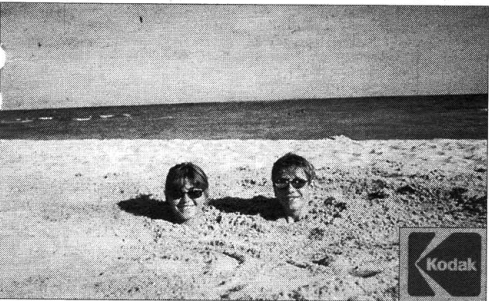
Після розлучення життя не закінчується. У колонії так само. І коли друг розповів Євгенові, що його сестра хотіла б із ним познайомитися, він спершу зустріч пропозицію бачив з ентузіазмом. І все-таки знайомство відбулося. І продовжилося в романі. Світлана виявилася дівчиною хоч і молодою, та тверезою розуму. А Євген зрозумів, що так він іше нікого ніколи не кохав. І що ладен докласти всіх зусиль для світланного шастя. Що ж, згоди їм та любові.

Олег ДЕНИСОВ.

Сумська область — Київ.

«Фотодиво-2001»

Життєлюбів зі стажем

Шодня редакція отримує знімки на конкурс, який проводиться спільно з «Кодак Україна». Саме ця компанія надала нашим читачам п'ять призів, які переможці отримують після підбиття підсумків 1 квітня. Ось один з листів, в якому, крім обов'язкової кептатії про літній переїзд нашої газети, було аж три цікаві фотопрозвіди. (Одна з них — до вашої уваги).

Пишу за дорученням свого батька Михайла Васильовича Носова. Він постійний передплатник «Голосу України». Аж ніяк не втєдуючи на «Фотодиво», надіславмо кілька фотографій. На сім'я ставиться до життя по-філософськи, тобто мудро та з почуттям гумору. Намагаємось прикрашати свій світ та робити для себе свято. Усі ми — я, сестра, батько та наші діти — фотоаматори зі стажем. Як реліквію зберігаємо вдома фотоапарат ФЕД, виготовлений у колонії Макаренка. Бажаємо редакції «ГУ» творчих знахідок, успіхів, нових прихильників.

Тамара МОРОЗ.

Петрівка
Станічно-Луганського району Луганської області.

Погляд

Не все золото, що блищить

Подобається мені ваша газета! Але читаючи про так звану «Золоту Фортуну» — дивуюсь. Кого нагороджують золотом та сріблом? Міністрів, їхніх заступників, начальників управлінь, голів різних фондів і директорів фірм. Верхівка. А де ті, хто своїми руками створює матеріальні блага? Де наша «золота» інтелігенція, духовні лідери? Невже вони не заслужили таку саму шану? Адже й на них тримається держава. А то виходить, як колись: затіє голови — машину, невісті — путівку до санаторію, а доярці та трактористові — по грамоті й шматку господарчого мила.

А. СТРЕТОВИЧ.

Житомир.

2

Історія з конверта

У мене ніколи не було іменин

Наталочка П. з одного поліського райцентру Рівненщини — краса учениця в класі. Але завжди невелика і замкнута. Мабуть, тому, що сирота. Ніхто так і не наважився турбувати дівчинку запитаннями. Певно, чужий, незнайомий людині легше розкрити своє серце. Тому й почула від неї:

— Мені казали, що мама не хотіла п'ятої дитини. Мовляв, вік уже не той, щоб народжувати, а тим паче виставити в люди дитину. Та коли вона дізналася про вагітність, було вже пізно переривати. Змирилася. А в день, коли я народилася, мама померла від кровотечі. Татко залишився з нами п'ятьма. На нього і на старших моїх сестричок і братиків лягли всі клопоти. Бо ж на таку величезну сім'ю, як

наша, ніхто з жінок не позирив, хоча татко у нас господар, добрий, не п'яний.

Ніхто мені не докоряє, але я відчуваю себе винною в маминій смерті. Ви знаєте, у мене ще ніколи не було іменин: у день, коли я з'явилася на світ, у нашому домі сумно. Ми йдемо гуртом на кладовище, до мами. А там слізми... Я плачу разом з усіма, хоча мама не пам'ятаю.

— А ви знали мою маму? — нарешті не втрималася Наталочка. — Якою вона була?

— Не дуже добре знала. Але була вона гарна й розумна, така, як оце ти. Повір, мама дуже пишалася б тобою, — втішила дівчинку...

Записала

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Ви нам писали

Спасибі лікарям, які «літають»

Хочу сказати добре слово про роботу лікарів міської станції «швидкої допомоги». Виняткові люди, фахівці: вижджають на виклики оперативно, завжди привітні, дають необхідні ліки. Вони врятували життя не одному хворому. Називати конкретні прізвища не буду: всі вони працюють на совість і за покликанням. А в матеріальному плані — майже за сплату. Тож хай мос «спасибі» хоч буде надруковане у вашій газеті, яку я люблю і пропую.

Марія КАРПЕНКО.

Полтава.

Як стати винятком

Звернувся я до Міністерства праці та соціальної України з проханням відповісти на два запитання. Цікавили мене компенсації за несплачену зарплату і право на одержання інвалідної автомобіля з ручним керуванням. Останнє питання всім давно набило оскомку. Чергу не перегадалися з 1992 року і замість скорочення — збільшилися. Я, наприклад, з 1985 міської 1992 року став 2222-м. Інвалід дитинства II групи, працюю. І транспорт для мене — шодня потреба.

На перше запитання отримав детальну відповідь з юридичним обґрунтуванням. За волею великої подля. А на друге — тиша. Згідно з 62-ю статтею Закону про держбюджет-2000, забезпечення пільговиків автотранспортом призупинено, крім виняткових випадків для інвалідів I та II групи з ураженням опорно-рухового апарату з поданням Міністра та соціалістики України. Ось і хотів я дізнатися, як стати винятком? Писав туди, просив створити комісію. Але відповіді немає.

Пропоную такий вихід із становища. Інваліди, які мають пільги на придбання автомобіля, вносять потрібну суму — 30 відсотків вартості. А протягом двох років держава забезпечує їх транспортом. Це створило б нові робочі місця. Та найголовніше — вселило в нас надію.

Сергій РУДИК.

Ніжин

Чернігівської області.

Бреду, не знаючи куди

Ми з чоловіком переплутували «Голос України» сім років. Багато хто пише до вас про наболіле, розмови і я про свою біду. Прожили ми з чоловіком сорок років. Все було добре, але 12 років тому його завалила хвороба. Всі гроші йшли на ліки та продукти. Не раз його витягували з того світу. Але лікарі не врятували його. Через похорон влізла у борги. Щоб повернути їх, звернулася до ошадків за книжкою чоловіка. Але задувачка пояснила, що грошей я не отримаю. Нас обманули, обікрали. І нема кого просити про допомогу.

Ганна СРЕМЕНКО.

Пологи.

Від редакції: той, хто хоче допомогти авторці листа, може звернутися в редакцію за телефоном 441-88-59.

Зима в домі

Більшість мешканців нашого будинку — пенсіонери, трудовий стаж яких 35—55 років. Жоден з нас — ветеранів війни і праці — не має боргу за тепло та електроенергію. Справно платимо, залишаючи себе без необхідного і харчі. Але, незважаючи на це, ми приречені на замерзання взимку у власних квартирах. У керівництва тепломережі селища і райдержадміністрації є багато засобів впливу на неплатників, та вони обрали найпростіше: заявили, що опалювати не будуть, доки не заплатять усі. Закриваються навіть школи й дитсадки. Вважаємо, що карати дітей і літніх людей — підступно й аморально.

Також дуже хвилюємося, що масове використання саморобних обігрівачів призведе до виходу з ладу електромережі, адже проводка — стара. І тоді ми залишимося без світла.

Підписано 15 мешканцями будинку № 5 по вулиці Шевченка.

Чернівка

Запорізької області.

Мал. Віктора ПОПОВА.

Копія з готелем для побачень

СУСПІЛЬСТВО ЕЛІТНИХ КОЗЛІВ НІХТО НЕ ВИГОДОВУВАВ

«Голос України», 8 грудня 2000 року. № 227 (2474)

Така відповідь
напрошується сама собою на питання,
винесене у заголовок статті
«Хто вигодував ЕЛІТНИХ козлів?»
(«ГУ» за 4.07.2000 р.).

Журналістське розслідування

Ця непривбавна історія — зайве свідчення живучості сумнозвісного виду «була б людина, а стаття знайдеться». Стаття, звичайно, не газетна, а кримінальна.

У Криму, мабуть, лише судовий лавієр не знає про судовий розгляд у справі про кримінальні звинувачення, які, нібито шляхом вимагання, захопили вісім зловмисників, серед яких двоє колишніх депутатів. Вони, за версією слідства, ще 1993 року відібрали в жорстоко Ольги Мокрицької та її сина Гіора Волянського фермерське господарство.

Свою невинуватість, перебуваючи з 2 грудня 1999 року на судовій лаві, доводять чотирьох: Сергій Воронков, Юрій Негру, Валдим Гувальчик та Андрій Байматов (решту — «шукати пожежники, шукати мільйон...»).

Шукат виглядає впевнено і переконливо. Чого не скажеш про потерпілу Мокрицьку. Однак вона часто-густо використовує такі «аргументи», що просто вражаєшся і тихо зазираєш умінь цієї пані будувати «дах». Скажімо, при мені вона в залі суду «по-жіночому ладно» закрила рота журналістів...

За твердженням Мокрицької, у фермерському господарстві «Еліта» кукуляко-кукуляко шість тисяч курей, 200 свиней, сила-сила кролів, кіз, овець, корови тощо. Все це погрієла її плісч будівлі та прибудови з міні-задавами з виробництва ковбас і бетону і забрав нібито Негру з товаришами. За оцінкою постраждалої «Еліта» коштувала спочатку 20 тисяч доларів, а нині мільйон «зелених».

Документи, що говорять

Отож, рішенням Сімферопольської райради Гіора Волянського в червні 1991 року виділили 12 гектарів землі. Але сам факт надання

ділянки нічого не означає. Згідно з чинними законами, підприємство набуває права юридичної особи з дня його державної реєстрації. Тільки після реєстрації «Еліта» могла виготовити печатку, відкрити рахунок у банку, зареєструвати діловодство з партнерами.

Дивовижним чином Волянським вдалося уникнути бюрократичної тяганини і вже через кілька тижнів він отримав печатку, а потім одні з одних пільгові кредити в кількох банках Криму. На ці гроші фермери, за їхнім зізнанням, купували і тут же продавали іномарки (загальним числом 22 одиниці). Волянським же показав на суді директор місцевого господарства, у 1992 році на неогороженій території фермерського господарства зняв нібито худобу він не бачив. Свідок Струков, він же член фермерської родини, стверджує, що у сараї Мокрицької він бачив лише два поліетиленових лантухи з карбованцями і доларами.

Одним словом, гроші у безробітних Мокрицької і К' волялись, а ось свідки тваринні ні. Куди вони могли подітися?

У висновку судової будівельно-технічної експертизи, проведеної за ініціативою суду Харківським ЕДІ судекспертом, сказано, що «Еліта» не могла бути завершеном комплексом фермерського господарства, «бо переважна більшість будівель та споруд відсутня, не виявлено і слідів його господарської діяльності».

У листі з Сімферопольської райдержадміністрації від 1.06.99 р. вказано: «Селянське господарство «Еліта» пройшло державну реєстрацію 7.07.93 р.» (зверніть увагу: через два роки!) після виділення

йому землі, отримання печатки, а пільгові банківських кредитів за ними».

Знайомство з архівною документацією. В ній констатується, що 7.07.93 р. члени виконкому Сімферопольської райради не засідали, а отже, рішення про державну реєстрацію «Еліти» того дня не приймали. А у справжньому свідоцтві про реєстрацію, яке є в кримінальній справі за номером 141, може повертати лише той слідчий (суддя, прокурор), який дуже хоче, щоб його обманули. У державному папірці немає ані дати, ані номера рішення.

Але спробувати знайти тепер майстрів фальшивок: господарство не засвічене ні в податковій службі, ні в БТІ, ні в архітектурному підрозділі району. І як тепер бути з поверненням кредитів, сплатею? Не нашого розуму це справа — зазирати до чужої кішені. Банки знають, як видати позичку і як її повертати. Мокрицька та її син, який відбудує, до речі, десятирічний строк за вимагання, знають інше: їхні ділянки на ниві фермерства підпадають під чотири статті кримінального кодексу.

Свідком можеш бути, але свідчити — небезпечно

Головними свідками у справі прохадять сусіди Мокрицької подружки Лисогорових.

— У Мокрицької, крім авто і доходу птиці, що встеляла подвір'я, я практично нічого не бачив, — заявив мені глава фермерської родини. І повторив це в суді, на що потерпіла прокричала: «Цей день ти запам'ятаєш на все життя!»

Запам'ятають і дружина його, і дочка. Вигадка спроби мільйонів, що поставила перед собою задання перехитрити появу в суді Лілії Петрівни, могли б позарити у державу, де й не пахне демократією. Але й ми, виходить, не в тім'я біті...

Виманивши подружжя до райуправління міліції, там раптом попросили Лілію Лисогорову... підлікуватися. І повели її до медластуна. Медики-длайнйотні сіло ні впадо длаї жінці випити таблетку, потім люб'язно замірили і турботливо запропонували окрему палату. Вона відмовилася, побоюючись за життя, а міліціонер, який супроводжував її, як потім з'ясувалося, отримав доповідку... про її госпіталізацію. Що й треба було тим, хто не бажав бачити Лисогорову в суді? Через кілька тижнів порушили кримінальну справу за фактом недостачі в сім'язі, де свідок працювала ще 1997 року.

Потім Лілію Петрівну запросили до райпрокуратури, куди прибув співробітник міліції й затримав її на три доби.

— До мене в камеру приходив крім інших полковник Г. (прізвище ретельно відоме. — Авт.), який, по суті, весь цей час різним методом добивався моєї відмови від свідчення, — розповідає Лілія Петрівна. — Під час зустрічі в ізоляторі він брутально пригрозив: не відмовишся свідчити — звідси не вийдеш.

Сусідка Мокрицької виїхала на волю. Але пресинг на родину на цьому не припинився. А де ж зазначити свідків, про який у нас так багато балакають?

Вас амністовано? Сидіть!

Хочете новину надзвичайну, по суті сенсаційну?

Кримінальна справа, про яку я розповідаю, не повинна була мати судового продовження! Вона підлягала негайному припиненню згідно із Законом України «Про амністію» від 24.07.1998 р.

За версією слідства, вимагання здійснено 27 липня 1993 року. Отож, цього дня, 27.07.93 р., ділянка, передбачена ч. 3 ст. 144 КК України, тобто вимагання, не відносилося до тяжких злочинів.

Таким воно стало 31.07.93 р. після опублікування відповідного закону. Навіть припустити, що підсудні, зокрема Сергій Воронков, зіслилися вимагання, справу все одно мали припинити, а звинувачуваних — звільнити. Лишається гадати, чому тоді цього ніхто не зробив. Але сьогодні, як стверджують незалежні експерти професори Національного юридичного академії України імені Ярослава Мудрого (Харків) Бажанов, Баулін та Кривоночок, суд «по-новому» застосував амністію щодо злочинів, передбачених ч. 3 ст. 144 КК України».

Втім, і така перспектива мало радує колишнього депутата Сергія Воронкова. Як нам повідомила адвокат Тетяна Ніколаєва, проти нього фабрикується третя кримінальна справа...

Сама Ніколаєва, як і раніше, потребує захисту. Зокрема, від заданого полковника Г. який, за її твердженням, дуже сильно психологічно тисне. І не лише на неї.

Свавілюю сильних співаєм пісню?..

Іван ІЛІЯШ
Мал. Анатолія АНДРЕЄВА.

Спорт

А тепер — велика перерва ■ Футбол

Ліга чемпіонів. Другий раунд групових змагань. Другий тур.
ГРУПА А. «Штурм» (Австрія) — «МЮ» (Англія). 0:2. Скоупс, 17, Гітс, 89.
«Панатінаїкос» (Греція) — «Валенсія» (Іспанія). 0:0.
«МЮ» — 6 очок, «Валенсія» — 4, «Панатінаїкос» — 1, «Штурм» — 0.
ГРУПА В. «Депортіво» (Іспанія) — «Мілан» (Італія). 0:1. Хельгей, 45.
«Галатасарай» (Туреччина) — ПСЖ (Франція). 1:0. Давала, 51, з пенальті.
«Галатасарай», «Мілан» — по 4 очки, «Депортіво» — 3, ПСЖ — 0.
Третій тур у Лізі чемпіонів відбудеться вже в лютому 2001 року.

Молоді вярта довіри

■ Баскетбол

Жінки. Кубок Лібана Ронкетті. Змагання в підгрупі. ТІМ-СКУФ (Київ) — «Козачка» (Запоріжжя). 58:77 (29:46).

У матчі національного чемпіонату киянки поспішили брати гору над запоріжжянами. Але знову ж — справа інша. За 12 хвилин до завершення зустрічі, коли столична команда поступалася гостям — 34:63 (!), наставник студенток Ігор Каченко пішов на рішучий крок. Він випустив замість «основ» резервний склад. Уже давно болить і потребує серйозного лікування коліно в жричці Марини Каченко. Та ще не найкращим чином, як і в більшості останніх матчів, діляки Скойдів і Шаблинська. До того ж, на думку тренерів чемпіонського клубу, арбітри зустрічі — кияни Дробовицький і Божанер — діляки відверто упереджено по відношенню до киянок.

Одне слово, опинившись у складній ситуації, молоді баскетболістки ТІМ-СКУФ, яких уперед поведла досвідчена Ірина Пилипівна (вона також перед цим не брала участі у грі), помітно скоротили відставання. А головне — ділячці самовидцями, рідше, в їхніх очах палав вогонь боротьби. Отже, висновок напрошується сам: варто більше довіряти молоді. Вона тоді вярта.

Віктор БРАНЦЬКИЙ.

Оголошення

Повна легітимність і гарантія виконання

Юридична практика

- ✓ судові та арбітражні процеси;
- ✓ матеріали із практики ведучих юристів;
- ✓ новітні професії в зарубіжній практиці;
- ✓ тематичне об'єднання по всіх останніх прізви.

Реквізити: (044) 239-2363, 239-2364, 245-7310.

ПОДАРОК НА ЗАКАЗ

33930

в місяць 10,77 грн.

ПОДАРОК НА ЗАКАЗ

ПОДАРОК НА ЗАКАЗ

21729

в місяць 1,77 грн.

Арбітражним судом Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Кубишева, 1-а) за заявою Акціонерного товариства банківської групи «Прем'єрбанк» порушено справу № 124/136-00 про банкрутство Приватного підприємства «Аспект-Сервіс» (322617, м. Дніпропетровськ, вул. Бессєдова, 57/3, код ОКПО 24602347, н/рахунок 26007001460095 в АКБ «Прем'єрбанк», МФО 305686). Розпорядник банківської Глобаліст В. А. ліцензія № 000359. Претензії кредиторів та заяви санаторії приймаються арбітражним судом протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Считайте недействительним
уголовний штамп ООО «Аксид»,
код ЄГРПОУ 19406271,
выданный Броварским
горисполкомом в 1993 году.

До відома громадськості

Приватне підприємство «АПІС», м. Київ, б. Лепсе, 8, м. 220-83-93, т/ф 227-21-45, повідомляє про намір отримати ліцензію з постачання природного газу за нерезультативним тарифом за місцем здійснення заявленої діяльності — на території України.

ЧПТФ «ХИМУГЛЕПРОМ»
код 30184998 ліквідується.
Претензії приймаються
в течение двух месяцев.

Тел. 293-01-85.

Трестом «Київськбуд-1»

будується кожна 10-та квартира в місті Києві. Все житло створене за індивідуальними проектами, головним стандартом для фахівців тресту є бажання покупця та вимоги архітектора. Упродовж двох останніх років трест передав у власність інвесторів 150,7 тисяч квадратних метрів житла (1494 квартири).

Трест зводить лише цегляні будинки, всі вони мають покращене планування і архітектурну виразність. Є кілька варіантів купівлі житла: внести одразу всю суму і вибрати квартиру на свій смак, або вибрати будинок, який здаватиметься в експлуатацію через деякий час, зробити перший внесок - 30 відсотків, а далі поступово виплачувати вартість квартири, щоб потім одержати її у власність.

По різним схемам інвестування в 1999 році трест «Київськбуд-1» побудував близько 60 тисяч квадратних метрів загальної площі квартир, освоєно більше 108 млн грн. капітальних вкладень.

У 2000 році трестом збудовано 72 тис.кв.м житла (біля 650 квартир). Програмою 2001 року планується до введення 112 тис.кв.м житла. До здобутку тресту слід віднести здану в експлуатацію на початку 2000 року поліклініку на 1000 місць, що на Мостицькому масиві, а також широкомасштабні реконструкції площі Слави, вулиці Олені Теліги, збудованої на Троєщині храм Святої Трійці та ін.

Трест «Київськбуд-1» має багатогалузеву діяльність: будинку «Маякото», Трійці на Троєщині та Оболоні, освоєно 45 масивів, кварталів. Трест брав участь у будівлі ряду районів м. Києва. Більш як будівлі, зведені колективом тресту.

Трест брав участь в будівництві об'єктів в 10 районах Київської області, а також в містах Вишгород, Іванків, Поліське, Ірпін, Обухів, Ставище та ін.

В територіях частково будівельно-дільничою треста є Оболонь. Так, в 2000 році будується та вводиться в експлуатацію житловий будинок по вул. Тимошенка, 29 площею 16835 кв.м - 134 квартири; житловий будинок по вул. Тимошенка, 24 площею 5284 кв.м - 32 квартири; житловий будинок на Оболонському проспекті, 22 площею 16310 кв.м - 168 квартир.

Особливе місце в ряду об'єктів треста займає шестиповисловий гаражний комплекс по вул. Братиславській, 52 (перший пусковий комплекс з 860 гаражів).

Планує на майбутнє: будівництво зовсім нового у стилі 3-а мікрорайону, який буде розташований по вулиці Героїв Сталінграду. Поряд з мікрорайоном, по вул. Набережній, планується розмістити містечко з котеджів та упорядковану зону відпочинку. Керівництвом тресту на чолі з Василем Охримовичем Товстим і надалі планує вести широкомасштабне будівництво житлових масивів Оболонь та Троєщини. У планах також - закінчити будівництво загальноосвітньої школи № 104 у Пуш-Водиці. Найближчими роками трест провадитиме будівельні роботи і в центрі столиці, на вулицях Артема, Павлівській, Тургенівській, Володарського, урочища Гончарихи-Кожум'яки та інших.

Перший трест - завжди перший.

Звертайтеся за адресою:

м. Київ, вул. Івана Гонти, 7, тел.: 456-48-54

Арбітражний суд захистив права заводу

Політ: 31.10.2000 р. відбулося рішення Арбітражного суду Луганської області щодо спору між спільним підприємством з іспанським інвестором «Інтерсплав» і Державною податковою інспекцією в Свердловську Луганської області. Суд визнав нечинним рішення ДПІ у Свердловську в частині донарахування СП «Інтерсплав» податку на прибуток, ПДВ, прибутковою податку з громилами і застосування фінансових санкцій на загальну суму 1 221 711, 30 грн.

Довідка:

СП «Інтерсплав» — підприємство, яке виробляє високоякісні сплави стандартів України, США, Японії, країн Західної Європи, будівельні вироби, фурнітуру для меблів. Створено 1989 р. Інвестор — всесвітньо відома фірма з виробництва вторинних металів «Remetal S. A.», Більбао, Іспанія. Інвестиція — найсучасніше обладнання з переробки лому і відходів.

Відбуток, трудовий колектив бачили як 300 висококласних фахівців (гордість підприємства), три сертифікати якості — американський, німецький, японський (унікально для СНД); споживачі продукції — фірми «Фольксваген», «Мерседес», «Фіат», «Тойота», «Нісан»; 56% надходжень бюджету Свердловська забезпечує СП «Інтерсплав» (без урахування благодійництва). Переможеть у номінації «Великі підприємства» на Українському національному конкурсі якості (1997 р.). Учасник європейських конкурсів якості 1998–2000 рр. Нагороджений Почесною грамотою Кабінету Міністрів України і Почесною грамотою Луганської обласної державної адміністрації і Луганської обласної ради.

Однак за змістом одержаних від прокуратури відповідей систематично (28 разів) невиконання державним службовцем рішення суду не тягне за собою застосування інших заходів реагування додатково до уже наявних.

Комплексна документальна перевірка господарської діяльності СП «Інтерсплав» за період з 1.07.1999 р. до 1.04.2000 р. розпочалася у червні 2000 р. Перевірка тривала 45 днів за участю 15 працівників ДПА в Луганській області, ДПІ в Луганську, ДПІ у Свердловську.

І під перевірку теж не виявила порушення, пов'язаного з відшкодуванням підприємству ПДВ. Однак деякі «порушення» все ж таки було виявлено. Ось основні з них.

Віднесення на валові видатки сум курсових різниць за одержаними валютними кредитами. Необхідно зазначити, що спочатку, після прийняття Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств», тут жодної проблеми не було. І податкова служба, і платники податків були єдині у баченні на це: спільні підстави належності закону. Ні в одних, ні в інших не викликала сумнівів можливість віднесення на валові видатки зазначених сум. Це засвідчують численні листи ДПАУ по порядку застосування законодавства про оподаткування. Однак, починаючи з 1999 р., позиція ДПАУ різко змінилася. Причини цієї зміни вказувалися сформульовано в листі ДПАУ від 09.06.2000 р. № 8006/7/15-1117 «Про відображення курсових різниць у податковому обліку»:

«... Наміталася тенденція збільшення валових витрат рентабельно працюючими платниками податків на суму курсових різниць, і це за умов, коли в Державному бюджеті України на 2000 рік передбачено надходження від податку на прибуток в сумі 7,1 млрд. грн., що на 800 млн. грн. перевищує віднесені надходження торік».

Звідси очевидно, що вся сучасна правова позиція ДПАУ з даного питання ґрунтується не на правовому аналізі правил поведінки, що містяться в Законі, а на турботі про наповнення Державного бюджету.

А загалом це питання вже неодноразово було досліджено на сторінках друкованих видань і в судових засіданнях. До того ж і громадська, і судова думка переважно стоїть на боці правової позиції платників.

Визначення терміну набрання чинності п. 18.3 ст. 18 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств». Незважаючи на те, що названа стаття закону містить пряме посилання на офіційний сайт Кабінету Міністрів перелік офіційних зон, з змістом акта про результати перевірки СП «Інтерсплав», йому було поставлено за вини те, що воно відмовилося керуватися не офіційним переліком.

Порушення під час проведення приватизації. Комісія встановила незаконність прийняття рішення про приватизацію 1993 року житлового будинку і неправомірність використання законодавства про приватизацію. Тому всім працівникам, які одержали квартири, було донараховано прибутковий податок. Заперечення СП «Інтерсплав» про неможливість проведення перевірки за період, не зазначений у наказі про її проведення, не було прийнято, так само як і посилання на Закон України «Про приватизацію державного житлового фонду», що відноситься роз'яснення спорів про приватизацію до компетенції суду. Всі аргументи СП «Інтерсплав» було вислухано, але не почуто.

Розгляд заперечень. Після одержання акта про результати перевірки, який містив у собі всі описані вище «порушення», СП «Інтерсплав» було сформульовано заперечення і зроблено заяву про бажання бути присутнім під час їх розгляду. Розгляд заперечень відбувався пожежовано, однак не спричинив жодних змін у думці ДПІ у Свердловську. Не справив враження на перевірників ані детальний юридичний аналіз за названими вище питаннями, ані посилання на уже установлену практику розгляду таких спорів у арбітражних судах.

Б. І. Аржент, начальник юридичного відділу СП «Інтерсплав». Слід зазначити, що і під час розгляду наших заперечень, і дещо пізніше в суді представники ДПІ, по суті, і не намагалися обґрунтувати неправомірність нашої позиції, а, не слухаючи нас, просто повторювали зміст акта про результати перевірки. Тож ми не намагаємося розмовляти різними мовами.

Усвідомивши, що ДПІ у Свердловську не бажає сприймати жодних аргументів, СП «Інтерсплав» звернулося до судового захисту своїх прав, і відразу після одержання, нині вже скасованого, рішення заводу звернулося до Арбітражного суду Луганської області з позовом про визнання його нечинним.

Обстоянка на заводі. Завод кілька разів відвідували працівники податкової міліції Луганської області, ставили запитання про виявлені порушення, пов'язані з приватизацією 1993 р. житлового будинку. Очевидно, роз'яснювали питання про наявність підстав для порушення кримінальної справи стосовно посадових осіб заводу, в тому числі щодо генерального директора.

Довідка:

Болденков Віктор Іванович, Керівник СП «Інтерсплав» з 1989 р. (від часу створення), радник Президента України, депутат Свердловської міської ради. Нагороджений орденом «Знак Пошани» (1971), орденом «За заслуги» III ступеня (1998), медаллю Міжнародної кадрової академії «За ефективне управління» (1999), орденом «Святого князя Володимир» IV ступеня (2000), іншими неурядовими нагородами.

І проблема відшкодування СП «Інтерсплав» ПДВ все не роз'яснювалася, а бюджетна заборгованість зростала пропорційно спадові виробництва на заводі. Стан наближався до критичного. Бачачи явне нехтування Конституції України і законодавства, трудовий колектив заводу владас до надзвичайних заходів. 28.08.2000 р. на центральному майдані Свердловська було проведено мітинг. Основна вимога: негайне і цілковите виконання законів України. Цю вимогу було розглянуто Свердловським міським радою на позачерговому засіданні. Рада зі свого боку звернулася до Президента України, Голови Верховної Ради України, Генерального прокурора України з найбільш проблематичних заходів. Перебачачи, що правовий конфлікт може перерости у соціальний, ДПІ у Свердловську звільняла, наразі, заходів щодо погашення бюджетної заборгованості.

Але на цьому біди СП «Інтерсплав» не закінчилися. Зі всіма описаними вище подіями збіглося проведення податковою міліцією операції з контролю над вантажними потоками. Порушників вантажного потоку шукали і за декілька метрів від прохідної СП «Інтерсплав». На дорогах, що ведуть до заводу, було встановлено машини, перелік яких стояли працівники податкової міліції. Всі вантажівки, що під'їжджали до заводу, зупинили, з усіх наявних у воїнів документів знімали копії і вимагали в чомусь розіяснитися. А якщо переляканих воїлів відмовлявся ставити підпис, розпочинався пошук двох понятих, покликаних засвідчити факт відмови від підпису.

Чи було виявлено порушників вантажного потоку, нам невідомо. Однак відомо, що рейси всіх вантажівок із сировиною для заводу систематично затримували, а у партнерів СП «Інтерсплав» і людей, які мешкають поблизу, цілком могла сформуватися думка про серйозність виявлених на заводі порушень.

Ось за таких обставин відбувалася підготовка до судових засідань в арбітражному суді. Всі органи виконавчої влади Луганської області відмовилися почути звернення заводу. Запишалося тільки одне сподівання — на об'єктивність, справедливості і принципиальність суддів.

Судовий процес. Голова Арбітражного суду Луганської області А. М. Зувич призначила колегіальний розгляд справи.

суспільство

Головним завданням арбітражних судів є захист порушених прав і законних інтересів усіх учасників підприємницької діяльності.

Д. Притика, голова Вищого Арбітражного суду України.

Т. Н. Мінська, юристконсульт СП «Інтерсплав». Ми неодноразово вже зверталися до Арбітражного суду Луганської області з позовами до ДПІ у Свердловську. Це було позови про видачу висновків на відшкодування ПДВ. І шоразу суд, спокійно розібравшись у суті проблеми, задовольнив наші позовні вимоги. Тому ми з самого початку були впевнені, що незалежно від того, яку ухвалу винесе суд, він це зробить тільки після серйозного і глибокого вивчення всіх матеріалів справи. Просто відписки, що ми їй скрізь одержували на наші скарги, тут не буде.

Загалом було проведено п'ять засідань. Тож судді не можна звинуватити в надмірній кваліфікації і непевності вивчення матеріалів справи. Навпаки, судом було уважно вислухано всі пояснення сторін, прилучено до справи всі матеріали згідно з поданими клопотаннями. Судді зі свого боку ставили численні запитання сторонам з усіх порушених у позовній заяві проблем, уточнювали і конкретизували обґрунтування позовних вимог і заперечень на позов. Було проведено глибоке і всебічне дослідження поданих сторонами доказів. І тільки коли у відповідь на запитання, чи мають сторони якісь ще додаткові пояснення, клопотання, заяви або матеріали, від обох сторін, пролунало «ні», суд голосив резолютивну частину рішення.

С. А. Діленко, юристконсульт СП «Інтерсплав». Як юрист, я можу сказати, що під час розгляду справи в Арбітражному суді Луганської області судді дотримували кожної букви процесуального закону, починаючи з оголошення складу суду і закінчуючи винесенням резолютивної частини рішення. В результаті ми здобули можливість вільно висловлюватися з усіх наших проблем і надати всі належні докази.

Підсумки. Отже, ухвалу винесено, і вона набрала чинності. Зі СП «Інтерсплав» знято надумані звинувачення в несплаті податків. Майже відносно завершилися оперативні заходи стосовно порушників вантажного потоку. Зникло питання і про кримінальну відповідальність.

Однак чи може СП «Інтерсплав» зтихнути спокійно? Ні. Котр ДПІ Свердловська відмовляє у видачі висновків на відшкодування ПДВ. А значить, боротьба заводу за свої права триває, попереду нові судові засідання і нові нервування.

Щавно, чи відреагує все-таки прокуратура, Свердловська та інші правоохоронні органи Луганської області на постійні порушення, що мають місце стосовно СП «Інтерсплав»? Чи до заводу, який нормально працює, одержує законний прибуток і сплачує податки, вимушений буде без кінця звертатися з судовими позовами?

В. І. Болденков, генеральний директор СП «Інтерсплав». Я дуже вдячний Арбітражному суду Луганської області за те, що він ось уже кілька років є єдиним реальним захисником прав нашого підприємства. Без цього існування підприємства, що поєднується з найкращими людськими якостями: принциповістю, чесністю, почуттям високої громадянської відповідальності, наш завод уже давно припинив би своє існування внаслідок неадекватності податкових чиновників, які не розуміють, що коли нескінченно тиснути на підприємство, воно не буде працювати і приносить до казни — доход, працівникам — зарплату, інвалідам і ветеранам — пенсію, а людям, які розуміють, винесене судом рішення не тільки як нашу перемогу, а й як чергову перемогу справедливості.

Борис БЕДНИЙ,
Валентин СПАСОК,
адвокати.

Харків.

Завод вимушений звертатися з судовими позовами?

Анна і паровоз

Міні-рецензія

Дивно: ми дивимось стриптиз і не червонієм, але спробуймо лиш угадою промовити «Анна Кареніна» — і відчуємо ледь помітну незручність, майже таку, як тоді, коли вимовляємо інше словосполучення, це недавнє звичне, а тепер анекдотично непристойне — товариш Надія Костянтинівна Круська! Це щось подібне до пуританства, але ніби навпаки.

Утім, можливо, при імені Анни ми відчуваємо не так нязковість, як небажання брати на себе відповідальність за патикули, зоквану в цьому імені і невдастиву нам тепер? А коли так — то чи варто було згадувати всує біду жертву паровоза?

Про це не міг не думати Едуард Митницький, майстер розумний і проникливий. І саме тому ця вистава не є імітацією роману, а ніби пунктирним конспектом — з багатьма знаками запитань на полях, часом з іронічними репліками від себе. Зокрема, такою реплікою є велике розбите дзеркало на заднику сцени. Тут одразу згадує хрестоматійну статтю найпершого товариша товаришів Круської — «Толстой як дзеркало російської революції». Тут режисер підставляється під хіккання театральних критиків, котрі ту статтю ще пам'ятають. Але

у Митницького досить самоіронії, щоб не боятися насмішок і робити своє. І тут саме час запитати: навіщо йому був цей конспект неможливого роману? Відповідь досить явно читається: єдиний, хто у виставі не пунктирний, — це Каренін (Олександр Ганноченко). Його — школа, так, діби загинула не Анна, а саме він. Його драма значніша, ніж драма Анни з її найвищим фемінізмом. Відчути, що для режисера цей фемінізм, як і революція, речі руйнівні й нерозумні. Справді, то думає: що сталося з паровозом після того, як він переїхав Анну?

Утім, Анну тут не «розвинчано». Режисер дивиться на неї з іронічним співчуттям чоловіка, котрий добре знає жінок: як і є, так і й, що відіш? Ця самоіронія рятую виставу, бо вже на прем'єрі було чути іржавіна публіки, ніби в зал забрили коні.

Те іржавня могло б убити надто серйозного мораліста! Вітім, були такі, що й плакали.

Христофор ГРУША.

На знімку Ірини СОВОЙО: Ксенія Ніколаєва в ролі Анни — образ катастрофічної невинності.

Пан підполковник і «Слово о полку...»

Література

200 літ тому вперше видано «Слово о полку Ігоревім». З цієї нагоди 10—13 грудня в Національній парламентській бібліотеці експонується рідкісні видання «Слова», зібрані відомим колекціонером Святославом Войновим.

Доля офіцера Святослава Войнова, який служив у військовому представництві при НДІ електронних приладів у Новосибірську, круто змінилася в 1974 році, здавалося, через дрібницю. Якось він побачив книгу Г. Лаптева «Рассказы о городах». Знайшов там кілька рядків про Новгород-Сіверський, місто, де народився. Відчув ностальгію. Здивувався: прожив 32 роки, а майже нічого не знає про своє місто. Пішов до міської бібліотеки, але там нічим не допомогли. Отоді й народився зовнов Войнов — краснець, колекціонер. Вільний час, навіть відпустки, проводив у бібліотеках, архівах.

У 1976 році захопився збиранням видань «Слова о полку Ігоревім», знаменитого твору XII сторіччя. Вже у 1980 році його колекція стала найбільшою в СРСР зібранням рідкісних книг, картин. У 1979—1985 роках колекція Войнова експонувалася на персональних виставках у Новосибірську, Пермі, Сумах, Чернігові, Москві, Івано-Франківську, Свердловську та інших містах.

На початку 80-х Святослав Святославович пропонує відкрити у Новгороді-Сіверському музей «Слова о полку Ігоревім». Бо впевнений: автор твору — з Приднісення.

— На користь чернігово-сіверського походження «Слова» свідчать чимало його топонімічних, етнографічних та географічних подробиць, — каже дослідник. — Але головний свідок його походження — мова. Саме в давніх діло-

вих паперах Новгород-Сіверських часто живаються слова «болоніє», «струга» (у значенні «потік»), «яруга», «холм», «гнездо» (у значенні «рід» та інші. Мовознавці знайшли 151 місцеве лексему, які є і в «Слові». Так, на Чернігово-Сіверщині й нині поширене слово «опудівся» у значенні «бомбочився». Лексема «пуді» збереглася у назвах тутешніх озер Опуд, Опуд Великий, Опуд Малий.

Ідею Войнова про відкриття музею «Слова» підтримали на Чернігівщині, навіть запросили очолити колектив музейного закладу.

— Усе вирішилося в 1990 році, — розповідає Святослав Святославович. — Я, підполковник, був тоді на військовій службі й ще не заслужив пенсійну вислугу. Так просто з армії мене б не відпустили. Тому я написав заяву про вихід з КПРС. Це подіяло! З 15 травня я вже був директором музею!

Чернігівці району виділили йому чудову квартиру в центрі міста. А він розгорнув бурхливу діяльність: створював музейний фонд, наукову бібліотеку. На жаль, його армійська вимогливість не всім подобалася. Виник конфлікт, і 1993 року Святослав Святославович спростував подану заяву про звільнення.

— Власник майже 15 тисяч одиниць зберігання (рідкісних книг, рукописів, листів, творів мистецтва, колекцій тощо), він мріє про створення Всеукраїнського науково-просвітницького центру «Слова о полку...». Останній сім літ — в активній дослідницькій роботі. Видав книги «Село Чайкине», «Новгород-Сіверський». Остання, видана торік у «Сіверянській думці», є найгучнішою історією міста. У планах — книги про людей та пам'ятники Новгород-Сіверського. Нехай йому щастить у добрій справі.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.
На знімку: Святослав Войнов.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Десята муза

Час змінити героїв. І це — не кон'юнктурність

Незабаром у багатьох містах України демонструватиметься новий фільм Олеси Янчука «Нескороений» (княгиня його побачила дещо раніше). Після суперечливої історичної епопеї «Чорна рада», картина, що присвячена подіям не такого далекого минулого, сприймається як надія на відродження українського кіно. Ми також можемо створити фільм про невимрущеність нації та своїх героїв. А отже, тепер найближчим сусідам не обов'язково хизуватися своїм «Сибірським цирком».

Нова кінострічка відтворює події визвольної боротьби Української Повстанської Армії під керівництвом Романа Шухевича. Картина витримана в традиціях гарного європейського кінематографа. Глядач має налаштуватися на паралельне сприйняття кількох сюжетних ліній, на кільцеве обрамлення (фільм закінчується тим, з чого і починався). Спостерігається відхід від колись неперушного принципу: суворой логіки подій.

Актори — «ненаграні». Вони буквально проживають свої ролі. І глядач не лишається до цього байдужим. Свідчення цьому — зойки емоційних жінок у фіналі, коли Шухевич гине. Як казала одна обурена кіноманка: «Кінцеві невдалий, могли б залишити героя живим». Подумаеш, історична особа. За словами самого режисера, Шухевич такий колоритний завдяки акторові Григорію Гладію.

Сцени фільму просякнуті патріотизмом, взаємоповагою, гордістю за минуле. А образ друга командира Шухевича такий переконливий, що одразу розумієш: настав час нових героїв. І звинувачення в кон'юнктурності ні до чого.

Перегляд залишив приємне враження. Чого не скажеш про атмосферу в залі. Часом здавалося, що прийшов на мітинг. Вигукі про «смерть совітам» чулися дещо більшого від старшого покоління, більшість з яких багато років нормально співіснувала з фільмами про подвиги Червоної Армії...

«Нескороений», можливо, згодом претендуватиме на новий класичний кінофільм. Цей фільм був потрібен. Дарма, що його звинувачують у зайвій плакатності, у надто різкій зміні історичних акцентів, у намаганні показати себе гарними на тлі інших, логаних. З іншого боку, нашу історію перекручували всі, хто хотів. А цей твір дозволяє собі трішки роздражити громадськість.

Історики кажуть, що об'єктивно описати минуле можна буде років через 150. Поки що нехай цей фільм переглянуть молоді. І, можливо, колись на День Незалежності у столичному «Кінопалаці» демонструватимуть саме його, а не патріотичний, проте не для нас — «Брат-2».

Ганна ЗАЙКА.

Про те, що було і буде

Сміялися барди, сміялися ми

Два вечори поспіль у Миколаєві лунав гомеричний регіт. За повних аншлагов у найпросторіших залах міста відбувався фестиваль авторської іронічної пісні «Барди сміються». Віктор Байрак із Одеси, Михайло Барановський із Вінниці, Ілля Вінник із Києва, Олександр Бебех із Москви, інші відомі виконавці дали привід для веселощів. Іхні пісні й найпохмурішу людину були здатні розвеселити. А прийшли на

концерти переважно ті, хто заздалегідь налаштувався на гумористичну тональність.

Цікаво чоловікам. А ще цікавіше — жінкам

Єдиний з відомих вітчизняних дизайнерів моди, які роблять про чоловіків, — Михайло Воронін — напередодні нового тисячоліття розродився свіжими ідеями. Оформив їх у колекцію. І збирається представити її післязавтра в одному із столичних клубів.

Від суботи — до свободи

Душа у новому температурному режимі

На початку зими у співачки Наталі Могилевської, як завжди, повно роботи. Та їх справедливо нарікання на брак вільного часу, коли у житті — суцільні зміни: нові друзі, новий настрій і новий коханий?

— Я дорослішаю, а разом з мною дорослішає світ навколо. У мене зовсім інший стан душі. Готую наступний альбом і від цієї роботи отримую величезне задоволення. Назви поки що немає (це наша «проблема»). Музика також нова. До збірки обов'язково увійде пісня «У Києві осінь». А ще запишу пісню «Зима».

Юлія ПОТАПЕНКО.

На знімку ДІНАУ: зйомки кліпу.

Редактор номера Світлана ПИСАРЕНКО.

Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНЬСЬКИЙ, Віталій СУДДА.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодач.
- Редакція не задовіряє поділля позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Лістингання з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 179041.

Комітат друку видання «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Фотофотомі виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України». Зам. 0311226.

2 3 4 5 6 7 8 9 0

Засновник і видавець — Верховна Рада України

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 01008, м. Київ-19, вул. М. Глибівського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефон — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
✉ E-mail: sekret@golos.rlc.com